

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायन्त्रालये ॥
लालाशिब्वामल्लाधिकारेपौषमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ फाल्गुन प्र. १७

कलशेषु च नवग्रहान् पूजयेत्तु मातृमातृघटेषु च सर्वदेवाघटेषु च घटास्तेषां पृथक् पृथक् नवैव तत्र पूर्वोक्त
 स्मृता मुख्यतमानृप भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च पुष्पैर्नानाविधैः फलैः यावकैः पायसैर्वापि यथासंभवयोजितैः
 पुष्पस्नानाद्यनृपतिः पूजयेत्कलशान् सुरान् दक्षिणे मंडलस्यास्य कुंडं निर्माय पायसैः समिद्धिः शालिसि-
 द्धार्यैः घृतैर्दूर्वाक्षतैस्तथा केवलैश्च तथैवाज्यैः पूजितान् कलशान् सुरान् होमयेत्तोषयेद्बृह्मै नृपस्यैवैव पुरोहि-
 तः होमांते मंडलोदीच्यां देविकायां सपट्टिकं लोचनाख्यमलंकारं स्तथा सर्वाभियोजयेत् वृध्याद्वांगुलमं-
 गुल्यापट्टिं शदंगुलावधि वृत्तं वाचतुरस्रं वा पद्मकं त्रिकसंज्ञितं रत्ने शान्पद्ममध्ये तु गोस्वास्तिकविनायकैः श्री
 श्रीवृक्षवरारोह स्वामिदेवीशुभान्विता रत्नैः सर्वैरलंकारैः पट्टं कार्य्यैर्द्विहस्तकं हस्तविस्तार उच्छ्रायं-
 नवहस्तदशांगुलं स्नानाख्यं सार्द्धं हस्तं तु पट्टवृत्तार्गलान्वितं शय्यां चतुर्गुणां दीर्घां धनुर्माणं च पाठकं गज
 सिंहकृताटोपं हेमरत्नाविभूषितं सिंहारख्यं सार्द्धं विस्तारं कुंडासनमथापि वा व्याघ्रं चित्रकपट्टैर्वा उपधान-
 निकारयेत् अन्वैवं निर्मितैस्तैश्च तूलकैश्च विनिर्मितान् शय्यादैर्ध्यार्द्धविस्तीर्णां चतुर्हस्तासु लक्षणा वितस्त्य
 धिकमिच्छंति नृपस्य गुरुविद्यया अर्धचंद्रं समं कुर्यात्पानं वा चतुरस्रकं उपधानानि शय्यायाः कर्णादिमूलभेदतः
 षोडशैवात्र कार्य्याणि कर्णचित्रयुतानि च यानं सिंहसनं पट्टं शय्योपकरणादिकं राज्ञो नूतनयोग्यं तद्वेधामुत्तरतो
 न्यसेत् तेषां तु पश्चिमे स्वर्णरत्नौघखचितेन वै पट्यं केयज्ञदार्वाच निर्मितं महदास्तरं ऊर्ध्वाच्छादनसंयुक्ते चर्मा
 वृत्तचतुष्टयं वृषभस्य तथोर्णायाः सिंहशार्दूलयोरपि पादपीठैरत्ययुते पादचारोथपार्थिवः तस्मिन् पट्यं कपट्ट

ब्र० र०
पौष०
१६

स्थे चर्मखंडचतुष्टये नानापथ्यैकपीठस्थे चर्मखंडचतुष्टये नानालंकारभूषाढ्यंतृपतिरत्नमालिनं स्नापयेद्ब्रह्म
णैः साक्षिराजानं मुखसंगतं संवीतकंबलकृष्णरत्नवस्त्रादिशोभितं कलशैर्बलिपुष्पाद्यैः सर्पिश्चूर्णैश्च स्नापयेत् अ
ष्टौषोडशाविंशाष्टशतमष्टाधिकचवा कलशानां समाख्याता अधिकस्योत्तरोत्तरं जयकल्याणदैर्मंत्रैः मंगलोत्थंश्च
शांभवेः वैष्णवैरथदिक्पालैः ग्रहमंत्रैश्च तांत्रिकैः आज्यं तेजः समुद्दिष्टं माज्यं पापहरं परं आज्यं सुराणां
माहारं आज्यलोकाः प्रतिष्ठिताः भौमांतरिक्षादिव्यं वा यत्ते कल्मषमागतं सर्वतदाज्यं संस्पर्शात्प्रणाशमुपगच्छतु
ततोपनीयगात्रात्तु केवलवस्त्रमेव च कलशैः स्नापयेद्द्रुपपुष्पस्नानांबुपूरितैः एभिर्मंत्रैर्नरश्रेष्ठतत्त्वतत्त्वार्थसाधकैः
सुरास्तामभिर्षिचंतु ये च सिद्धाः पुरातनाः ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च साध्याश्च मरुतांगणाः आदित्यावसवोरुद्रा आश्वि
नेयौ भिषग्वरौ आदितिर्देवमाता च स्वाहा लक्ष्मीः सरस्वती कीर्तिर्लक्ष्मी धृतिः श्रीश्च सिनीवाली कुहूस्तथा दि-
तिश्च सुरमा चैव वनिता कद्रु रेव च ऋक्षाणि च मुहूर्त्तानि पक्षाहोरात्रसधयः देवपत्न्यश्च याः प्रोक्ता देवमातर एव च
सर्वास्त्वामभिर्षिचंतु शुभाश्चाप्सरसांगणाः संवत्सरानि मे पाश्च कालस्यावयवास्तथा वैमानिकाः सुरगणामनवः
सागरैः सह सरितश्च महानागाः नागाः किंपुरुषास्तथा वैखानसामहाभागा द्विजा वैहायनाश्च ये सप्तर्षयः सदा
राश्च ध्रुवस्थानानि वै सदा मरीचिरात्रिः पुलहः पुलस्त्यः क्रतुरंगिराः भृगुः सनत्कुमारश्च जैगीषव्यो भिनंदनः ए
कतश्च द्वितश्चैवात्रितोजा बालिकाश्च पौ दुर्वासा दुर्विनीतश्च कत्यः कात्यायनस्तथा मार्कण्डेयो दीर्घतपाः शुनः शेषो
विदूरथः श्रीर्वः संवर्त्तकश्चैव च्यवनोत्रिः पराशरः द्वैपायनो यवक्रीतो देवरातः सहानुजः एते चान्ये च बहवो वेद-

व्रतपरायणाः सशिष्यात्रभिषिचंतुसदाराश्चतपोधनाः पर्वतास्तरवोवल्लयः पुण्यान्यायतनानिच प्रजापतिः
 क्षितिश्चैवगावोविश्वस्यमातरः वाहनानिचदिव्यानि सर्वलोकाश्चराचराः अग्नयःपितरस्ताराजीमूतंस्वादिशोदि-
 शः तोयैस्त्वामभिषिचंतुसर्वोत्पातानिवर्हणैः इत्येवं शुभदैरेतैर्मन्त्रैर्देवं तथा परैः आपोहिष्ठाहिरण्येति शंभवेतिसुरेति च
 मानस्तोकेति मन्त्रेण त्वामुद्वारेत्यनेन च सर्वमंगलमांगल्येश्रीश्च ते ग्रहयोगिभिः इत्येवं स्नानमावर्त्य कंबलैः सर्वमंग-
 लमन्त्रेण वस्त्रकार्पासिकंध्रियात् आचम्य च ततो देवान् गुरुन्विप्रांश्च पूजयेत् ध्वजं छत्रं चामरं च घंटाश्च श्वाङ्गजां
 स्तथा मन्त्रजप्तान्धारयेत्तु ततो गच्छेद्भुताशनं तत्र गत्वा वह्निमध्ये वह्निं तं वीक्ष्य पार्थिवः स्वनिमित्तानि वहे-
 श्च लक्षयेत्तत्र वेदिभिः दैवज्ञकंचुकामात्यवंदिपौरजनैर्वृतः वादित्रघोषैस्तुमुलैस्तथा तौर्यत्रिकैः शुभैः कृत्वा शेषं
 पुनः शांतिमाशीर्वाच्य च वौद्वेजान् पूर्णां विधाय विधिवद्दक्षिणां कनकैर्युतः धान्यानि चोपवासांसि हत्वा कृत्वा विसर्जनं
 ततः शेषजलैः सर्वानमात्यादीन् पुरोहितः सेचयेच्चतुरंगं च अंगं चापि सराष्टकं एवं कृत्वा नृपः पश्चात् त्रिरात्रं संयतो
 भवेत् मांसमैथुनहीनश्च कुर्यान्मंगलसेवनं पुष्पनक्षत्रयुक्ता तु तृतीयायदिलभ्यते तस्यां पूज्या सदा देवा च
 ङिकाशं करेण हि पांचालिका विवाहाद्यैः शिशूनां कौतुकैस्तथा वैवाहिकेन विधिना मोदयेच्च ङिकां शिवां चतुष्पथे
 पुसर्वेषु देवदेवे गृहेषु च पताकाभिरलंकारं कुर्याद्देवी गृहे तथा एवं कृत्वा महाशांतिं यागं पुष्पाभिषेचनं चतुर्वर्गैः समं
 राजाभार्याभिस्तनयैः सह राज्यमंडलसंयुक्तः परत्रेहनसीदति नातः परतराशांतिर्नातः परतरः स्तवः नातः पर-
 तरो यज्ञो नातः परतरं शिवं अनेनैव विधानेन नृपतेरभिषेचनं युवराज्याभिषेकं च कुर्याद्वाजपुरोहितः नृपाभिषे-

ब्र० र०
पौष०
१७

ककरणमादौयदिसमाचरेत् अनेनैवविधानेनस्थिरंस्यात्सुनृपस्तदा स्वयंयज्ञः समुदिष्टः शक्रार्थे ब्राह्मणपुरा
एवंयज्ञंनृपोयष्ट्वापरत्वेहनसीदति ॥ इतिकालिकापुराणेऽर्वांसगरसंवादेपुण्यस्नानविधिः ॥ मकरसं-
क्रांतौकूर्मपुराणदानं नारदीये योदद्यादयनेकौर्म्यहेमकूर्मसमान्वितं गोप्रदानसहस्रस्यसफलं
प्राप्नुयान्नरः ॥ इतिकूर्मपुराणदानम् ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्या-
ग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्द्रघुपतेः
पादांबुजार्चारतोजीयात्पुत्रकलत्रमित्रसाहितः संपालयन्क्ष्मांचिरम् १
रणवीरसिंहभूपेनकारितेकृत्यसागरे अभूत्सहस्रकृ-
त्यानारम्योरत्नसमुच्चयः ॥ २ ॥
॥ संपूर्णसमाप्तम् ॥
॥ शुभंभूयात् ॥
॥ तत्सद्ब्रह्म ॥

वृषभस्तुप्रथमाब्दवदेकएव तेषां ब्रह्मादीनां पंचानां च क्रेदेवानां पंचवर्गानि हि श्य ब्रतेयन्यूनाधिकतत्तेष्वेव नियोजयेत्
 निखिलं प्राग्विशेषं च कर्तव्यं तत्पदेष्मभिः सुखं कीर्त्तिं श्रियोर्थं च इहैव विभवाय च रहस्यमेतद्गदितं न देयं यस्य कस्य
 चित् इति निर्णयामृते ब्रह्मपुराणोक्तं पौष्यामीशानव्रतम् ॥ अथास्यां भविष्योत्तरे पुराणदानमुक्तम् नारदीये
 चतुर्दशसहस्रं तु पुराणं परिकीर्त्तितं भविष्यं सर्वदेवानां साम्यं यत्र प्रकीर्त्तितं गुणानां तारतम्येन समं ब्रह्मेति हि श्रुतिः
 तल्लिखित्वा तु यो दद्यात् पौष्यां विद्वान्विमत्सरः गुडधेनुयुतं हेमवस्त्रमाल्यविभूषणैः वाचकं पुस्तकं चापि पूजयित्वा वि
 धानतः गंधाद्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च कृत्वानीराजनादिकं यो वैजितेन्द्रियो भूत्वा सोपवासः समाहितः अथ वै क ह वि
 ष्याशी कीर्त्तयेच्छ गुणादपि समुक्तः पातकैर्धोरैः प्रयाति ब्रह्मणः पदम् ॥ अथ पौष्यां पुष्यनक्षत्रस्थे चंद्रे तृती
 यायां वा पुष्यस्नानविधानमुक्तं कालिकापुराणे श्रीवैष्णवाचार्य शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि पुष्यस्नानविधाक्रमम् येन वि
 ज्ञानमात्रेण विघ्नानशयंति संततं पौषे पुष्यर्क्षगे चंद्रे पुष्यस्नानं नृपश्चरेत् सौभाग्यकल्याणकरं दुर्भिक्षमरकापहं
 विघ्नादिदुष्टकरणे व्यतीपाते च वै धृते वज्रशूले हर्षणादौ योगे तु यदिलभ्यते तृतीया पुष्ययुक्ता रविशौरिकुजाहनि
 तदा समस्तदोषाणां स्नानं हरणकंपरं ग्रहदोषाश्च जायंते यदि राज्ये पुचेत यः तदा पुष्यर्क्षमात्रे तु कुर्ष्यां मासांतरे
 पि च इयंतु ब्रह्मणा शांतिरुद्दिष्टा गुरवे पुरा शक्रार्थं सर्वदेवानां शांत्यर्थं च जगत्पते तुष केशास्थिबल्मीककी
 टदोषादि वर्जिते सुस्थाने च पकाशोकबकुलादिविभूषिते हंसकारंडवाकीर्णसरस्तीरेथ वा शुचौ पुष्यस्नाना
 यनृपतिर्गृहीयात्स्थानमुत्तमं ततः पुरोहितो राजा नानावादित्रनिःस्वनैः प्रदोषसमये गच्छेत्तत्स्थानं पूर्ववासरे
 तस्य स्थानस्य कौवेय्यां दिशि स्थित्वा पुरोहितः स्त्रगंधचंदनैः प्रानैः कर्पूराद्यधिवासितैः गोरोचनादिसिद्धा
 र्थैरक्षतैश्च फलादिभिः गत्वा वेदादिभिर्मंत्रैः सर्वसाध्याधिवासितैः अधिवास्य तु तत्स्थानं पूजयेत्तत्र देवताः

ब्र० र०
पौष०
१४

गणेशं केशवं शक्रं ब्रह्माणं चापिशंकरं उमया सहितं देवं सर्वाश्च गणदेवताः सात्त्वश्च पूजयेत्तत्र नृपतिः सपुरोहितः
मंगलान्कलशान्कृतवानानानैवेद्यसंचयं प्रदद्यात्पायसं स्वादुफलं मोदकयावकौ अधिवास्य तु तत्स्थानं दूर्वासिद्धा
र्थकाक्षतैः तस्मात्स्थानात्तु भूतानि सारयेन्मंत्रमीरयन् अपसर्पेत्तु ते भूताः ये भूताः स्थानपालकाः भूतानामविरोधेन पू
जा कर्म करोम्यहं ततः करौ पुटी कृत्य मंत्रेणानेन पार्थिवः आवाहयदिमान् देवान् पूज्यात्पुष्पांजलीकरः आगच्छ
तु सुराः सर्वे ये त्रपूजाभिलाषिणः दिशो हियानगाः सर्वे ये चान्येऽप्यंशभागिनः ततः पुष्पांजलिं कृत्वा पुनर्मंत्रं पठे
दिदं अद्य तिष्ठंतु विबुधाः स्थानमासाद्य मामकं स्वपूजां प्राप्य यातारोदत्वा शांतिं महीभुजे ततस्तान् नृपतिराद्विन
येत्तु सपुरोहितः कृत्वा पूजां तु देवानां रात्रौ तत्र नृप स्वपेत् शुभाशुभं फलं विप्रैर्ज्ञेयं देवज्ञसंमतैः दुःस्वप्नदर्शनं
चेत्स्यात्तदा पुष्पाभिषेचने होमं चतुर्गुणं कुर्याद्दद्याद्वापि गवांशतं गोवाजिकुंजराणां तु प्रासादस्य गिरेस्तरोः
आरोहणं शुभकरं राज्यश्रीवृद्धिदायकं दधिदेवसुवर्णानां भुजंगस्य च दर्शनं वीणादूर्वाक्षतफलपुष्पछत्रविल
पनं शीतांशुछत्रशंखानां पद्मस्य सुहृदां तथा लाभक्षयकरः शत्रोरलंकारस्य भूभृतः दर्शनं चोपरागस्य निगडे
न च बंधनं मांसस्य भोजनं चैव पर्वतस्य विवर्तनं नाभिमध्ये तरूत्पत्तिर्मृतं प्रत्यंतरोदनम् अगम्यागमनं
कूपपंकगर्ता वतीर्यता पर्वतस्य तथा नद्याः प्रोत्तारः शत्रुकर्तनं स्वपुत्रमारणं चैव पानं रुधिरमद्ययोः भोजनं
पायसस्यापि मनुष्यारोहणं तथा कल्याणसुखभोग्याय राज्ञः शत्रुक्षयस्तथा एते स्वप्नाश्च कुर्वन्ति नृपस्य नृपसत्तम
खरोष्ट्रमहिषाणां तु आरोहो राज्यनाशकः नृत्यंगीतं तथा हास्यं पाठश्चाप्यशुभप्रदः रक्तवस्त्रपरीधानं रक्तमा
ल्यांगसंजनं रक्तांकुष्माण्डास्त्रियं चैव कामयन्मृत्युमाप्नुयात् कूपांतरे प्रवेशः स्याद्दक्षिणाशागतिस्तथा पंके निमज्ज
नं स्नानं भार्यापुत्रविनाशनं नाभौ यस्य तरूत्पत्तिर्भवेत्स्वप्ने नृपस्य तु आदाय गर्भनाडौ तु शकुनो याति खंदुतं स तुरा

ज्यांतरं प्राप्य महाकल्याणमाप्नुयात् दीर्घविंशतिहस्ततुहस्तषोडशसाम्मितं कुर्यात्तुलक्षणोपेतं यज्ञमंडपमुत्तमं त
 तोपरेन्निह पूर्वाह्णे मातृणां पूजनं चरेत् कुडयलान्नां वसोर्धारां वृद्धिश्राद्धं तथैव च चंदनागुरुकस्तूरीधूपकर्पूरचूर्णकैः सं
 मृज्य मंडलस्थानं तस्मिन्होमं समाचरेत् अस्त्रायहुं फडित्येवं लिखेन्मंत्रद्वयं बुधः मंत्रविन्मंडलयज्ञ सूत्रैः कंबलसंभ-
 वैः कौशेयैर्वा स्वस्तिकास्य प्रथमं मंडलं लिखेत् चतुर्हस्तप्रमाणं तु मंडलं विलिखेत्ततः हस्तप्रमाणं पद्मं तु मंडलस्य-
 प्रकीर्तितं द्वाराणिसाद्वहस्तानि कर्णिकाकेसरोज्वलं सितं रक्तं च पीतं च कृष्णं हारितमेव च शालिचूर्णैश्च कौसुमैर्हारि-
 द्रैर्हरिदुद्भवैः कुर्यात्तथा जनेश्वरैश्चूर्णैश्च जोमंडलवृद्धये पद्मा तु तत्समारभ्य तान् पश्चिमगामिनीं पश्चिमद्वारमारभ्य शतह-
 स्तां विनिर्दिशेत् प्रत्येकं वारमध्ये तु पद्मं चैवाष्टपत्रकं कुर्यान्मंडलभागज्ञश्चूर्णैरेव पृथक् पृथक् चूर्णैस्तु मंडलं कृत्वा सूत्रा-
 नुत्सारयेत्ततः भवनाय नम इति ततो हस्तं वियोजयेत् सव्यावलंबहस्तं तु रजः पातं समाचरेत् मध्यमानामिकांगु-
 ष्ठैरुपरिष्ठाद्यथेच्छया अधोमुखांगुलिं कृत्वा पातयेच्च विचक्षणः समरेखा तु कर्नट्याः विच्छिन्नाः पुंजवर्जिताः संसक्तं
 विषमं स्थूलं विषमाकृष्टमावृतं पर्येत सर्पितं ह्रस्वमालिखेन्न कदाचन संसक्ते कलहं विद्यादूर्ध्वरेखोरुविग्रहं अतिस्थूले-
 भवेद्वाधिर्नित्यं पीडा विमिश्रिते विंदुभिर्भयमाप्नोति शत्रुपक्षान्न संशयः कृशायां चार्थहानिः स्याच्छिन्नायां मरणं
 भवेत् वियोगो वा भवेत्तस्य इष्टद्रव्यसु तस्य वा अविदित्वा लिखेद्यस्तु मंडलं तु यथेच्छया सर्वदोषानवाप्नोति ये
 दोषाः पूर्वभाषिताः सितसर्पपदूर्वाद्यारेखाकार्य्या प्रमाणतः विमलं विजयं भद्रं विशालं शुभदं शिवं वर्द्धमानं च देवं
 च शताक्षं कामदायकं रुचकं स्वस्तिकास्य च द्वादशैते तु मंडलाः यथास्थानं यथायज्ञं योजनीया विचक्षणैः सागरे मध्य-
 माने तु पीयूषार्थं सुरासुरैः पीयूषधारणार्थाय निर्मिता विश्वकर्मणा कलाकलास्तु देवानामर्पित्वा ते पृथक् पृथक् यतः
 कृतास्ते कलशास्ततस्ते परिकीर्तिताः न चैव कलशाः प्रोक्तानां तस्मान्निबोधत गाह्योपगाह्यो मरुतो मयूखश्च तथा परः

ब्र० र०
पौष०
१५

मनोहावलभद्रश्चविजयस्तनुमोषकइंद्रियघ्नोथविजयोनवमः परिकीर्तितः तेषामेवक्रमाद्रूपनवनामानियानितुष्टु-
तान्यपराण्येवशांतिदानिसदैवहिक्षितींद्रः प्रथमः प्रोक्तोद्वितीयोजलसंभवः पावनाश्रीततोद्वौतुयजमानस्ततः परं को-
पसंभवनामातुषष्ठः सपरिकीर्तितः सोमस्तुसप्तमः प्रोक्तः आदित्यश्चाष्टमः स्मृतः विजयोनामकलशोयोसौ
नवमउच्यते सतुपंचमुखप्रोक्तोमहादेवस्वरूपधृक् घटस्यपंचवक्त्रेषुपंचवक्त्रः स्वयंतथा यथाकाष्ठास्थितः सम्यग्वा
मदेवादिनामतः मंडलस्यतुपद्मांतः पंचवक्त्रघटन्यसेत् क्षितींद्रपूर्वतोन्यस्यपश्चिमेजलसंभवं वायव्येवायव्यस्यए
शान्यांकोपसंवभं सौम्यमुत्तरतोयोज्यंसौरदक्षिणतोन्यसेत् न्यस्यैवकलशांश्चैवतेषुचैतान्विचिंतयेत् कलशानांमु
खेब्रह्माग्नीवायांशंकरः स्थितः मूलेतुसंस्थितोविष्णुर्मध्येमातृगणाः स्थिताः दिक्पालदेवताः सर्वावेष्टयतिदिशोदश-
कुक्षौतुसागराः सप्तसप्तद्वीपाश्चसंस्थिताः गंगाद्याः सरितासर्वावेदाश्चत्वारएवच कलशेषुस्थिताः सर्वास्तेपुतानि-
विचिंतयेत् रत्नानिसर्वबीजानिपुष्पाणिचफलानिच वज्रमौक्तिकेवैडूर्यमहापद्मेद्रुफाटिकैः सर्वधाममयंवि
ल्वंतागरोडुंबरंतथा बीजपूरकजंवीरआम्रास्रातकदाडिमान् वचांशालिचनीवारंगोधूमंसितसर्पपं कुकुमा
गुरुकर्पूरमदनंलोचनंतथा चंदनंचतथामांसीबालांकुष्ठतथैवच कर्पूरपत्रचंडश्चजलनिर्यासकांबुदं शैलेयंवद
रंजातीपत्रपुष्पतथैवच पलाशानांतथायूकांदेवीपणकमेवच वचाधात्रीसमंजिष्टांतुरुष्कंमंगलाष्टकं दूर्वांमोहनिकां
भद्रांशतमूलींशतावरीं पर्णानांपूरणांक्षुद्रांसहदेवीगजाक्षमां पूर्णकोषांसितांपाठांगुंजाशिरसिकाननौव्यामकंगज
दंतंतु शतपुष्पांपुनर्नवां ब्राह्मीदेवीशिवांरुद्रांसर्वसंध्यानिकांस्तथा समाहृत्यशुभानेतान्कलशेषुनिधापयेत्
कलशस्ययथादेशं विधिशंभुंगदाधरं यथाक्रमंपूजयित्वा शंभुमुख्यतथायजेत् प्रासादेनतुमंत्रेणशंभुमंत्रेण
शंकरं प्रथमंपूजयेन्मध्येनानानैवेद्यचंदनैः दिक्पालानांघटेष्वेवदिक्पालानपिपूजयेत् पूर्वबहिःस्थापितेषुग्रहाणां

धामयुतेनमः त्वत्तेजसापरिभ्रष्टपापंयातुसहस्रधा दिवाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णकरिष्येहमाघस्ना
 नतवाज्ञया इतिमाघस्नानसमापनमंत्रः अहन्यहनिदातव्यास्तिलाः शर्करयान्विताः माघावसानेसुभगेषड्
 संभोजनंतथा सूर्योभेप्रीयतां देवोविष्णुमूर्तिर्निरंजनं दंपत्योर्वाससीसूक्ष्मेसप्तधान्यसमान्विते त्रिंशत्तुमोदका
 देया शर्करातिलसंयुताः भागत्रयंतिलानांतुचतुर्थः शर्करांशकः अनाभ्यंगो वरारोहे सर्वमासं नयेद्वती इतिमा-
 घस्नानविधिः ॥ पौषशुक्लद्वादश्यांसुजन्मद्वादशीव्रतम् नारदीये पौषस्यशुक्लद्वादश्यांसुजन्मद्वादशीव्रतं तत्र-
 स्नानविधानेन गृह्णीयाद्द्वार्षिकं व्रतं पत्वा गोशृंगवाय्यादौ तांच कृत्वा प्रदाक्षिणं प्रतिमासं ततः शुक्लद्वादश्यां व्रतमाच-
 रेत घृतप्रस्थचतुष्कं चक्रयाद्वीहिर्यवस्य च द्विरक्तकं हेमतिलाः प्रस्थाद्वैपायसं घटं रौप्यस्य माषमेकस्य तृप्तिकृषि
 पृष्ठाकं छत्रमाषाद्वैहिर्यवस्य च प्रस्थं फाणितमुत्तमं चंदनं पलिकं वस्त्रं पंचहस्तोन्मितं तु ततः एवं तु मासिकं दानं नि-
 त्यं देयं यथाक्रमं गोमूत्रं जलमाज्यं च आपः शाकं च दूर्विका दधिभक्तं यवान्नं च तिलान् पावकतापितान् दर्भावली-
 रनुदिनं प्राशनं प्रतिमासकं एवं कृतव्रतो वर्षे सौवर्णीं प्रतिमां रवेः कलशेताम्रपात्रे च न्यस्याभ्यर्च्यै द्विधानतः गुर
 वेधेनुसहितां समर्प्य प्रणमेत्ततः विप्रान्द्वादशसंभोज्यतेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां एवं कृतव्रतो वर्षे जन्माप्नोत्युत्तमे कुले
 नीरोगो धनधान्याढ्यो भवेच्चाविकलेंद्रियः अथ विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुजन्मद्वादशीव्रतं हेमाद्रौ वीरमित्रोदये पुलस्त्य
 उवाच पौषे मासे सिते पक्षे द्वादश्यां शक्रदेवते नक्षत्रयोगे विष्णुं प्रथमं तु ततोर्चयेत् ततः प्रभृतिविधेर्द्रमासिमा
 सिजनार्दनं उपोषितः पूजयेत् यावत्संवत्सरं गतं मासे च मासे विधिनोदितेन तस्यां तिथौ दानमिति ब्रवीमि प्रा
 श्यं यथावद्विधिवत्क्रमेण तदुच्यमानं तिखिलं निबोध घृतं यथाव्रीहियं वहिरण्यं यवान्नमंभः कनकान्नपानं छत्रं पयो
 न्नं गुडपुष्पताम्रं मुचंदनं वस्त्रमनुक्रमेण एकैकपदोक्तमेकैकदानमेकैकस्मिन्मासे क्रमेण देयं गोमूत्रमभो घृतमाम

ब्र० र०
पौष०
१२

शाकंदूर्वादधिब्रीहियवास्तिलाश्च सूर्याशुतप्तजलसंवुदाभः क्षोरंचमासक्रमशः प्रदिष्टं आमशाकं अपक्वशाकं
सूर्याशुतप्तमिति जलविशेषणं दार्भमंबु कुलेप्रधानेधनधान्यपूर्णेविवेकवत्यस्तसमस्तदुःखेप्राप्नोतिजन्मा
विकलेन्द्रियश्चभवत्यरोगोमतिमान्मुखीच इविष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुजन्मद्वादशीव्रतम्
अथास्यामेवमविद्योत्तरोक्तं गोविंदद्वादशीव्रतम्
श्रीकृष्णउवाच अथान्यदपितेवाचिमगोविंदद्वादशींशृणु यस्याः सम्यगनुष्ठानात्प्राप्नोत्यभिमतंफलं पौषमासे
सितेपक्षेद्वादश्यांसमुपोषितः सम्यक्संपूज्यगोविंदं देवदेवमधोक्षजं धूपपुष्पोपहारैश्चनैवेद्यैश्चसमाहितः गो
विंदेतिजपन्नामपुरस्तद्व्रतमानसः विप्रायदक्षिणां दद्याद्यथाशक्त्यासमाहितः स्वपत्न्यवुभ्यन्स्खालितोगोविंदेति
चकोत्तेयेत् पाखांडिभिर्विकर्मस्थैरालापंचविवर्जयेत् गोमूत्रंगोमयंचापिदधिक्षीरमथापिवा गोदेहतः समुद्धृतं
समश्रीयाद्विशुद्धये द्वितीयेह्निततः स्नात स्तथैवाभ्यर्च्यकेशवं तेनैवनाम्नासंपूज्य दद्यात्तेभ्यश्चदक्षिणां ततोभुं-
जीतगोदेहसंभूतेनसमन्वितः एवमेवाखिलान् मासानुपोष्यप्रयतः शुचिः दद्याद्गवाखिलान्मासानुपोष्यप्रयतः शु-
चिः दद्याद्गवाह्निकंविद्वान्प्रतिमासंस्वशक्तितः पारितेचपुनर्वर्षेगोविंदं पद्मयासह कारयित्वास्वर्णमयंपुष्पैर्धूपैः स्त्र-
गंवरैः गोविंदोगोपतिर्गोप्ताश्रीकांतः श्रीधरोहरिः सर्वकामफलावाप्तिकरोतुममकेशवः इत्युच्चार्यततोदद्यात्त
स्मिन्नह्निगवाह्निकं भक्त्यापरमयाराजन्शृणुयत्फलमाप्नुयात् स्वर्णशृंगीरौप्यखुरांसपृष्टांसवृषांनरः प्रतिमा
संविजमतिभ्योदत्त्वायत्फलमश्नुते तदाप्नोत्यखिलं सम्यग्व्रतमेतदुपोषितः तंचलोकमवाप्नोतिगोविंदोयत्रातिष्ठ-
ति गोविंदद्वादशीमेतामुपोष्यादिवितारकाः विद्योतमानादृश्यंते लोकेऽद्यापिशशांकवत् गोविंदमर्चयतिगोर

सभोजनश्च गावो विनोदयति दत्तगवाहिकश्च गोद्वादशीयुक्तव्रतोपवासः प्राप्नोत्यसौ सुरभिलोकमपेतशोकः ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं गोविंदद्वादशीव्रतम् ॥

पौषशुक्लत्रयोदश्यामच्युतपूजाव्रतं पौषशुक्लत्रयोदश्यां समभ्यर्च्य च्युतं हरिं घृतपात्रं द्विजेंद्राय दद्यात्सर्वार्था सिद्धये इति नारदीयोक्तमच्युतत्रयोदशीव्रतम् ॥ कृत्यतत्त्वाण्येवमेव पौषमासि त्रयोदश्यां घृतं विप्राय पार्थिव समभ्यर्च्य स्वयं दद्यात्सर्वान्कामानवाप्नुयात् इति पौषशुक्लत्रयोदशीकृत्यम् ॥

पौषशुक्लचतुर्दश्यां विरूपाक्षव्रतं नारदीये पौषशुक्लचतुर्दश्यां विरूपाक्षव्रतं स्मृतं कपर्दीश्वरसन्निध्यं प्राप्य विप्रविचिंत्य च स्नात्वा गाधजले तत्र विरूपाक्षं शिवं यजेत् गंधमाल्यनमस्कार धूपदीपान्नसंपदा भोज्यं द्विजातये दद्यान्मोदते दिवि देवत हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरेऽप्येतदुक्तम् मार्कण्डेय उवाच पौषशुक्लचतुर्दश्यां विरूपाक्षं तु पूजयेत् पौषमासादधारभ्य यावत्संवत्सरं भवेत् गंधमाल्यनमस्कार धूपदीपान्नसंपदा तत्स्थं द्विजातये दद्याद्ब्रतांतं तु परंतप तत्स्थं तदुपकरणं महोक्षादिपूजादानादि कृत्या ब्रतं वत्सरमेतदिष्टं भयं न चाप्नोति सराक्षसेभ्यः कामानवाप्नोति भवत्यरोगो भयं च राजन्न च तस्य किंचित् इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं विरूपाक्षव्रतम् ॥

पौषपौर्णिमास्यां लक्ष्मीपूजाव्रतम् नारदीये इदं जगत्पुरालक्ष्म्या त्यक्तमासीत्ततो हरिः पुरंदरश्च सोमश्च तथा तिष्ठन् दृहस्पती पंचैते पुण्ययुक्तायां पौर्णिमास्यां जगद्वलात् अहंकृतं पुनश्चक्रुः सर्वसौभाग्यवृद्धये गौरसर्पं पकलेन समालभ्य स्वकांतनुं स्नायात्सर्वौषाधिजलैर्धारयेच्च नवांशुकं दृष्ट्वा च मंगलद्रव्यं स्पृष्ट्वा नत्वा ततो च येत् हरिद्राकुंदपुष्पैश्च गंधाद्यैरुपचारकैः विधाय होमं विप्रांश्च भोजयेत्पायसंशनैः एवं कृत्वा ब्रतं विप्ररमाप्नी

ब्र० र०
पौष०
१३

तिविवर्द्धनं अलक्ष्मीनाशनं चैव मोदेत परत्र च कृत्य तत्त्वाण्ये ब्रह्मलोके तपस्तप्त्वा पितरो लेभिरेवरं
 पौषे तु पुष्ये नक्षत्रे पिष्टकैर्विविधैः पितृन् अभ्यर्चयति यो देवान्निजमात्मानमेव च गौरसर्षपकल्केन समालभ्य स्व
 कांतनुं कृतस्नानैस्तथा कार्य्यमलक्ष्मीनाशनं परं उद्धृत्य देवं च तथा सर्वौषधियुतैर्जलैः स्नापयित्वा नवं वस्त्रं गृही
 त्वा कांचनं तथा द्रष्टव्यं मंगलं शांतिं धूपस्त्रङ्गमाल्यशोभितं ततो नारायणं शुक्रचंद्रशक्रबृहस्पतीन् संपूज्य पुष्पै
 र्धूपैश्च नैवेद्यं पृथक् पृथक् प्रशस्ते वैदिकैर्मंत्रैः कृत्वाग्निहवनं शुभं दानैर्विप्रांश्च संतर्प्य नवैर्वस्त्रैश्च शोभि
 तान् ततः पुष्टिकरं हृद्यं भोक्तव्यं घृतपायसं पुष्ययोगे तु कर्त्तव्यं राज्ञा स्नातुं सर्वदा विष्णुरपि पौषे चैव पुष्ययुक्ता
 स्यात्तस्यां गौरसर्षपकल्केनोत्सादितशरीररोगः गव्यघृतपूर्णकुंभेनाभिषिक्तः सर्वगंधैः सर्वबीजैश्च स्नातो घृतेन
 भगवंतं वासुदेवं स्नापयित्वा पुष्पधूपदीपगंधनैवेद्यादिभिश्चाभ्यर्च्य वैष्णवैः सूक्तैर्वाहस्पत्यैर्मंत्रैश्चानलं हुत्वा ससुव
 र्णेन घृतेन ब्राह्मणं स्वास्तिवाचयेत् ततो वासोयुगंच कर्त्रेदत्वा अनेन कर्मणामुच्यते सर्वौषध्युक्तश्छांदोगपरिशिष्टे
 कुष्ठमांसीहरिद्रेद्रेमुराशैलेयचंदनं वचाचंपकमुस्ताचसर्वौषधिगणः स्मृतः ॥ अस्यामेव पौष्या ईशानव्रतमुक्तं
 हेमाद्रौ कालिकापुराणे पिप्पलादवाच अथोपौष्यचतुर्दश्यां पौर्णमास्यां गुरोर्दिने पूजयेद्विधिना येन शार्वल्लिंगं
 निबोधतत् ब्रह्माणं पश्चिमे भागे वामे लिंगस्य वै हरिं खखोल्कं दक्षिणे रुद्रमीश्वरं प्राग्दिशि स्थितं खखोल्कं सूर्य्यं गु
 र्गुलं चाज्यसंयुक्तमगुरुवासितं शुभं दधानीराजनं कुर्याद्दत्त्वा गोयुग्मपंचकं नैवेद्याद्यंबलिं चैव पूर्ववत्स्वगृहं व्रजेत्
 पंचगव्यं ततः प्राश्य आचार्य्यब्राह्मणांस्तथा व्रतिनो मिथुनान्येव भोजयेच्च स्वशक्तिः हेमवस्त्रादिकं चैव यत्नात्कृ
 त्वाथ पूजयेत् इष्टदेवाः प्रपूज्या वै वेद्याद्यं च प्रपूजयेत् नत्वाग्निं पूजयित्वा तु पंचवक्त्रं शिवं स्मरेत् प्राप्ते वदे पंचवैगावः पं
 चपंचनियोजयेत् तेषामुद्दिश्य तेष्वेवं न्यूनं वापि ततोधिकं पंचपंचेति वचनात् द्वितीये वदे तृतीयेति स्मः चतुर्थे च तस्मिन्

॥ पौषशुक्लदशम्याविश्वेदेवपूजाव्रतम् ॥ नारदीये ॥

पौषेदशम्यांशुक्लायांविश्वेदेवान्समर्चयेत् क्रतुर्दक्षोवसुःसत्यःकालकाममुनीनज स्थापयित्वादभमयानासने
पुचसंस्थितान् गंधैर्धूपैस्तथादीपैर्नैवेद्यश्चापिनारद प्रत्येकंदक्षिणांदत्वाप्रणिपत्यविसर्जयेत् दक्षिणांतं
द्विजाग्रेभ्योगुरवेवासमर्पयेत् एवंकृतविधिश्चैकभक्तभोजीव्रतीभवेत् लोकत्रयस्यविप्रर्षेनात्रकार्य्याविचारणा
इयंपौषशुक्लदशमीर्दशानकल्पादि अस्यांश्राद्धदानादिसर्वमक्षयफलंभवतीतिकल्पादिनिर्णयोभिधानात् पौष
शुक्लेकादशीपुत्रदैकादशी नारदीये पौषस्यशुक्लेकादशीपुत्रदांसमुपोष्यवैद्वादश्यांचक्रिणंप्राच्यगंधाद्यैरुपचा
रकैः ततःसंभोज्यविप्राग्र्यान्दत्वातेभ्यश्चदक्षिणां विसृज्यस्वयमश्रीयाच्छेषान्नबांधवैःसह एवंकृतव्रतोवि
प्रभुक्ताभोगानिहेप्सितान् विमानवरमारुह्ययात्यंतेहरिमंदिरम् अथकथा पद्मपुराणे युधिष्ठिरउवाच
कथ्यतांचैवभोःकृष्णकृपांकृत्वाममोपरि पौषस्यशुक्लपक्षेयातिथिरेकादशीभवेत् किंनामकोविधिस्तस्याः को
देवस्तत्रपूज्यते कस्यतुष्टोहृषीकेशवदमेपुरुषोत्तम श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिशुक्लापौषस्ययाभवे
त् कथयामिमहाराजलोकानांहितकाम्यया पूर्वोक्तविधिनाराजन्कर्तव्याचप्रयत्नतः पुत्रदानामविरयातास
र्वपापक्षयंकरी नारायणोहिदेवोस्याःसर्वकामफलप्रदः नातःपरतराकाचित्त्रैलोक्येसचराचरे विद्याबंतयश
स्वंतकरोतिमनुजंहरिः शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि पुत्रदायाःकथांशुभां पुरीभद्रावतीनामराजातत्रसुकेतुमान् राज्ञ
स्तस्यतुपत्न्योवैपैववासन्सुलोचनाः पुत्रहीनेनराज्ञावैकालोतीतोमनोरथैः पुत्रंनलेभेराजावैशोभनंवंशवर्द्धनंनरा
ष्ट्रेनपुरेसौर्यराजालेभेसुकेतुमान् सौराज्यंशोभनंराजाननेनेपुत्रवर्जितः राजाराज्ञीतथाजातावन्योन्यमतिदुः

ब्र० र०
पौष०
१०

खितौ पितरौ तस्य पानीयं कवोऽणमुपभुजते राज्ञः पुत्रो न वै जातो योऽस्मान्संतर्पयिष्यति इत्थं संचिंतयानास्तु न
लेभेयुः सुखं तदा न ऋणान्मुच्यते पुत्रो देवदृष्टा तथापि तु तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पुत्रउत्पाद्यते नरैः इह लोके य
शस्तेषां परलोकेशु भागतिः येषां नरोत्तमानां हि पुत्रजन्मा भवेद्भुवं आयुरारोग्यसंपत्तिस्तेषां लोके प्रवर्द्धते पुत्र
हीनं तथाराज्यं चंद्रहीना यथानिशा इत्थं संचिंत्य मनसा शर्मलेभेन पार्थिवः एकदैच्छत्सराजेंद्रः प्राणान्हं तुंहि केतु
मान् दृष्ट्वा पतितमात्मानं पुत्रहीनं सुदुःखितं अश्वारूढस्तदाराजा जगाम गहनं वनं जानंति स्म प्रजानैव सेवकामं
त्रिणस्तथा संप्राप्तो घोरविपिनं विचरंश्च ततस्त्विहः अपश्यच्च वटश्वत्थवृक्षान्वहुविधान्वने च पकान्सप्तपर्णी
श्रुतिदुकां स्तिलकां तथा शालांश्चैव तमालांश्च खदिरांश्च विशेषतः कदलीं रिंगुदीशचापिवदरीश्च मनोरमाः व्या
घ्रांश्चैव वराहांश्च वानरानपि तत्र सः गवयांश्च मृगांश्चैव शृगालान् शशकानपि वनमार्जारकांश्चैव भल्लूकांश्च
सरीसृपान् दृष्ट्वा तः संचिंतयामास स्वात्मनः प्राणनाशनम् वने विचरतस्तस्य रविर्मध्यगतो भवेत् क्षुत्तृषापीडि
तो राजा वने वभ्राम सर्वतः मुखेन शुष्यता त्र्यर्थं चिंतयामास पार्थिवः पातकं किंकृतं देवयत्नात् प्राप्तं दुःखमीदृशं मया
तु तोषितो देवाय ज्ञपूजाभिरादरात् भक्त्या भूमि सुराश्चैव योषिताः श्रेष्ठभोजनैः प्रजाश्च पालिताः सर्वाः पुत्रवत्सर्व
दामया कस्माद्दुःखं मया प्राप्तमीदृशं दारुणं महत् इति चिंतातुरो राजा जगाम पुरतो वने स्वपूर्वजानां च सरः पुण्यं
प्राप्तं महीभुजा मानसं स्पृष्टं ते यद्वै पद्मिनी खंडमंडितं हंसकारं डवाकीर्णं चक्रवाकोपशोभितं मकरैर्मत्स्यसंघैश्च
पक्षिभिश्च समान्वितं समीपे तस्य सरसो मुनीनामाश्रमान् शुभान् ददर्श राजा बाल्मीकिं शिष्याणां सतपास्विनां
प्रास्फुरद्दक्षिणं नेत्रं प्रास्फुरद्दक्षिणो भुजः सद्यस्तस्य महीपस्य शशंस शुभलक्षणं तस्य तीरे च मुनयस्तपश्चक्रुः सुदा-
रुणं हर्षाद्दुत्फुल्लनयनो मुनीन् दृष्ट्वा बभूव सः अवतीर्य हयात्तस्मा न्मुनीनामग्रतः स्थितः पृथक् पृथक् वंदे सौ-

मुनीनाश्रमसंस्थितान् प्रत्युचस्तेचमुनयः प्रसन्नाःस्मोवयंतव राजोवाच कुतस्त्याश्चभवंतोवैयैर्भृशंतप्यतेतपः
किमर्थमागताश्चेहकथयंतुममाग्रतः । मुनय ऊचुः । विश्वेदेवावयंराजन्सरसिस्नातुमागताः अयंचैकादशीराज-
न्शुक्लापौषेहिपुत्रदा पुनंददातिवैकुण्ठस्तत्रतस्माद्रतंचरेत् तस्मादेकादशीमेतांपुत्रदेतिप्रचक्षते इत्थंमुनिवचः
श्रुत्वामुनयोवाक्यमब्रुवन् अद्यास्मिन्दिवसेराजन्पुत्रदानामवर्त्तते एकादशीमहापुण्याक्रियतांव्रतमुत्तमं अस्म
त्प्रसादतश्चैवकृष्णस्यानुग्रहात्तथा व्रतस्यास्यप्रभावाच्चावश्यंतेभवितासुतः सराजावचनात्तेषांचकारैकादशी
व्रतं तत्रैवविपनेस्थित्वा मुनिभिःसहितस्तदा रात्रौजागरणंकृत्वानृत्यगीतैस्तवैर्हरेः द्वादश्यांपारणंचक्र
मुनिभिःसहितस्तदा आजगामगृहंराजाहर्षोत्फुल्लमुखांबुजः पुत्रदायाःप्रभावेनराज्ञीगर्भततोदधे पुत्रोजा-
तस्ततस्तस्यास्तेजस्वीरूपवान्गुणी तस्तेनसहायेनराज्ञासंपालिताःप्रजाः एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यंपुत्र-
कांक्षिभिः मोक्षार्थिभिश्चभक्त्यावैपुत्रदैकादशीव्रतं एकचित्तेनयोरराजन्करोत्येकादशीव्रतं गुणिनोलभतेपु-
त्रानिहामुत्रचसद्गतिं अस्यामाहात्म्यश्रवणादीर्घायुर्धनधान्यवान् पुण्यवांश्चभवेन्मर्त्योनात्रकार्य्याविचारणाः

॥ इतिब्रह्मपुराणेब्रह्मांडोक्तापुत्रदैकादशीव्रतकथा ॥

पौषशुक्लैकादशीमन्वादिरितिमन्वादिनिर्णयोक्तान्येवकुर्यात् ॥ अस्यामेवमाघस्नानप्रारंभकेचिदाहुः तदुक्तंब्रह्म
पुराणेएकादश्यांशुक्लपक्षेपौषेमासिसमारभेत् द्वादश्यांपौर्णमास्यांवाशुक्लपक्षेसमापयेत् माघस्नानमितिशेषःपक्षां
तरमाहविष्णुःदर्शेवापौर्णमास्यांवाप्रारभ्यस्नानमाचरेत् पुण्यान्यहानिर्त्रिंशत्तुमकरस्थेदिवाकरइति पुनरापिसएवा

हतुलामकरमेषेषु प्रातःस्नायी सदा भवेत् हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति स्नानकाल उक्तो ब्रह्मपुराणे
 एकादश्यां शुक्लपक्षे पौषे मास्यरुणोदये संप्राप्ते माघमासस्य स्नानकाले विचक्षणः माधवांघ्रियुगंध्यात्वायः स्ना-
 तिसुरपूजित इति अरुणोदयमारभ्य प्रातःस्नानावधिप्रभो माघस्नानं भवेत् पुण्यं नात्र कार्या विचारणा उत्तमं तु सन-
 क्षत्रं लुप्ततारं तु मध्यमं सवितर्युदिते भूपततो हीनं प्रकीर्तितं एवं सति संप्राप्ते माघमासे तु तपस्विजनवल्लभे क्रो-
 शंति सर्ववारीणिसमुद्रच्छतिभास्करे यानितु माघमासे रटं त्यापः किंचिदभ्युदिते रवौ ब्रह्मघ्नं वा सुरापं वा कं पतं
 तं पुनीमहि इत्यादि नारदीये वचनान्यशक्तविषयाणि तत्रैव तडागेष्वथ वा स्नायात्कूपे भांडाश्रिते तथा माघ
 मासे वरारोहे प्रशस्तानि स्रगाजलं भांडाश्रिते तु विशेषः सरित्तोयं महावेगं न वकुंभस्थितं तथा वायुना ताडितं
 रात्रौ गंगा स्नानसमं स्मृतं स्नातो वह्निं न सेवेत ह्यस्नातो वा कथंचन सेवेतापि च होमार्थं न शीतार्थं कथंचन स्नानवि-
 धिमाह विष्णुः तत्र चोत्थाय नियमं गृहीयाद्विधिपूर्वकं माघमासे स नियमं स्नास्ये हं देव माधव तीर्थस्यास्य जले-
 नित्यमिति संकल्प्य चेतासि ततः स्नात्वा शुभे तीर्थे दत्त्वा च शिरसि मृदं वेदोक्तविधिनाराजन्सूर्याया र्ध्यामिवेदयेत्
 पितृणां तर्पयित्वा तु अत्र तीर्थं जलान्ततः शंखचक्रधरं देवं माधवं नाम तर्पयेत् वह्नौ हुत्वा विधानेन ततस्त्वेकाशनो-
 भवेत् भूशय्या ब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् अशक्तस्य धनाढ्यस्य बहुदानं प्रकुर्वतः अवश्यमेव कर्तव्यं मा-
 घस्नानमिति श्रुतिः तिलस्नायी तिलोद्वर्ती तिलहोमी तिलोदकी तिलदस्ति लभोक्ता च षट् तिलानां वसीदति तैलमाभ-
 लकाश्चैव तीर्थे देयास्तु नित्यशः तथा प्रज्वालयेदग्निं सेवनार्थं द्विजन्मनां एवं स्नानावसाने तु भोज्यं देवमवार्तितं भोज-
 येद् द्विजदांपत्यं भूषयेद् द्वस्त्रभूषणैः कंबलाजिनरत्नानि वासांसि विविधानि च चौलकान्यपि देयानि प्रच्छादनपटा-
 स्तथा उपानहौ तथा गुप्तमोचकौ पापमोचकौ अनेन विधिना दद्यान्माधवः प्रीयतामिति सवित्रे प्रसावित्रे च परं-

ब्र० र०
 पौष०
 ११

विघ्नेशपूजोक्ता तत्रैव पौषमासचतुर्थ्यां तु विघ्नेशं प्राच्य भक्तिः विप्रैकं भोजयेद्भक्त्या मोदकैर्दक्षिणां ददेत् एवं
 कृते मुनेभूयाद्द्वितीयं संपत्तिभाजनः पौषशुक्लपंचम्यां मधुसूदनपूजोक्ता नारदीये पौषे पिशुक्लपंचम्यां संपूज्य मधु
 सूदनं लभते वांछितान्कामान्नात्र कार्यं विचारणा पंचम्यां प्रतिमां संतु शुक्ले कृष्णे च नारदः पितृणां पूजनं शस्तं
 नागानामपि सर्वथा पौषपक्षां विष्णुरूपिदिने शपूजोक्ता तत्रैव पौषे मासे शुक्लपक्षां दिवा दिनपतिर्द्विजः विष्णु
 रूपी जगद्धाता प्रादुर्भूतः सनातनः सतस्मात्पूजनीयो स्यात्पुष्पैर्गंधपुरस्कृतैः नैवेद्यैर्वस्त्रभूषाद्यैः सर्वसौख्यमभी
 प्नुभिरिति पौषशुक्लसप्तम्यादितो वर्षसाध्यमुभयसप्तमीव्रतम् जयसिंहकल्पद्रुमे सप्तम्यामुपोषणम् त्रि
 संध्यं सूर्यपूजां रात्रावधः शयनं च कृत्वा पूर्णमासिसप्तम्यां घृतादिभिर्भानुं संपूज्य मोदकप्रस्थं निवेद्य द्वि
 जान्भोजयित्वा कपिलां दद्यात् एवं कृते सर्वकामाप्तिर्भवतीत्युभयसप्तमीव्रतम् ॥ अत्रैव मार्तण्डसप्तमीव्रतं
 प्रतिमां संमार्तण्डं पूजयित्वा गवान्हिकंद्यादिति मार्तण्डसप्तमीव्रतम् ॥ पौषशुक्लपष्टम्यां शिवपूजा नारदीये
 शुक्लपष्टम्यां तु पौषस्य शिवं संपूज्य भक्तिः ॥ भुक्तिं मुक्तिं मवाप्नोति भक्तमेकं समाचरेत् भक्तं भोजनमित्यर्थः ॥
 अत्र विशेषो भविष्योत्तरे कल्पतरौ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पौषे मासि महादेवि शुक्लपष्टम्यां बुधो भवेत् ॥
 तदा सा तु महापुण्या महाभद्रेति कथ्यते तस्यां स्नानं महापुण्यं जपो होमस्तुतर्पणम् विप्रभोज्यं वमाप्रीत्यै शत
 साहस्रिकं भवेत् तस्मात्तस्यां महादेवपूज्यो हं विविधैर्बुधैः गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां च भोजनैरिति
 द्वयमेव भरणीयुता जयंती प्रोक्ता पौषे मासि महादेवि अष्टम्यां शुक्लपक्षके नक्षत्रं जायते पुण्यं यल्लोके रौद्रमु
 च्यते तदा तु सामहापुण्या जयंती ह्यष्टमी शुभा तस्यां स्नानं तथा दानं जपो होमश्च तर्पणं सर्वकोटिगुणं देवि
 कृतं भवति कृत्स्नश इति पौषशुक्लपष्टमीव्रतम् ॥ * पौषशुक्लनवम्यां देवीपूजाव्रतं नारदीये पौषे शुक्लनव

ब्र० र०
पौ०
८

स्यांतुमहामायांप्रपूजयेत् एकभक्तव्रतधरोवाजिपेयफलाप्तये भादिष्योत्तरेपीदं व्रतमुक्तं श्रीकृष्णउवाच महि
 पासुरेविनिहतेभगवत्यामहासुरैः पूर्ववैरमनुस्मृत्यसंग्रामावहवकृताः नानारूपधरादेवीह्यवतीर्थ्यपुनः पुनः
 धर्मसंस्थापनार्थायनिजघ्नेदेत्यसत्तमान् अथरक्तासुरोनाममहिषस्यसुतोमहान् आसीत्तेनतपरतप्तवर्षाणाम्
 युतानिषट् तस्मैददौचतुर्वक्राण्यवलोक्यमंडले तेनलब्धवरेणाथमेलयित्वादनाः सुतान् प्रारब्धसहशक्रे
 णयुद्धं गत्वा मरावतांतदृष्ट्वा नवबलसन्नद्धाश्च्युतायुधाः युयुधुरसुरैः सार्द्धं सुराः शक्रपुरोगमाः ततः प्रावर्ततन
 दोशाणितौ घतरंगिणी पाशमक्रगदाग्रहाह्यसुरेन्द्रककच्छपा वहंती पितृलोकाय सुरासुरमहारणे अथरक्तासु
 रोरोपाद्युयुधे विबुधैः सह तेहन्यमाना विबुधारक्तक्षेमहारणे नष्टाः स्वर्गं परित्यज्यत्यक्तप्रहरणद्रुतं कंठत्रां पु
 रीं प्राप्ता यत्रास्ते भववल्लभा दुर्गाचामुडया सार्द्धं नवदुर्गा समन्विता अथतावन्महालक्ष्मीनंदाक्षेमं करी तथा शि
 वदूती महादंडाश्चामरीचंद्रमंगला रेवतीचपरासिद्धिर्नवैताः परिकीर्तिताः एताः सर्वास्तुतिचक्रुस्त्रिदशाः प्रणता
 ननाः ॥ जयति सुरपतिमुकुटचुंबितचरणांबुजसकलभुवनसुखजननी जयति जगदीशवदितसकलामतिविकलादु
 गाविष्कृतनखदशभूषणरुचिरवस्त्राच्छुरितखड्गकृतहस्ता जयति नरमुंडमंडितामतिशिरा हारकृच्छडी जनित
 शिखिगणोज्ज्वलविकटजयनद्वचंद्रमाणिशोभा जयति दिगंबरभूषासिद्धघटशोमहालक्ष्मीकरकमलशोभापद्मा
 सनवद्वपद्वचरणाच जयतिकमंडलुहस्तानंदादेवीनतार्तिहरदिग्दसनाविकृतमुखाफेत्कारादामपूरितदिशैः घा जय
 तिविकरालदेहाक्षेमं करी रुद्रभावस्था क्षोभितब्रह्मांडोदरसूकरमुखमुखरहुकृतनिनादा जयति डमरुहस्ताशिवदूती
 प्रथमशिवशक्तिमुक्तादृहासभैरवदुःसहचरितसकलदिग्दका जयति भुजगेंद्रबंधनशोभितकर्णामहारुडा पटुपटहमु
 रजमर्दलझल्लारिझांकारनार्तितावयवापायति मधुव्रतरूपादैत्यहराश्चामरीदेवी शांता प्रशांतवचनासिंहवाध्यानयोग

तन्निष्ठा जयति चतुर्भुजदेहा चंद्रकला चंद्रमंडला देवी पक्षिपुटचंचुघातेः संचर्णितविवुधशत्रुसंघाता जयंतेसि
तशूलहस्ता बहुरूपा रिवती रौद्रपर्यया जयति हृष्ट पितृवदनानिलयपुयोगिनी सहिता जयति हरसिद्धिनाम्नो हर
सिद्धिवादिता देवैः इति नवदुर्गास्तवमनुपममाख्याभिरमरा कृत्वा ॥ इदमूचे सहदेवैस्त्राह्यस्मान्सर्वभीतिभ्यः
पुनः पुनः प्रणम्योर्ध्वकास्तां सिंहवाहिनीं त्रस्माकं भयभीतानां शरण्यशरणं भव देवानां तद्वचः श्रुत्वा तेभ्यो द
त्त्वा भयततः सिंहाधिरूढा विगल्य दुर्गाभिः सहिता पुरात युयुधेदानवे सार्द्धं महासमरमूर्धनि कुमारी विंश
तिभुजा घनविल्वफलोपमाः सर्वलब्धवराः शूराः सनुष्टुतपसास्तथा महाग्रहापरिक्रांताः स्वस्वमाया विनश्यते
त्राब्रह्मण्याह धर्मिष्ठानामतश्च निबोधतान् इद्रो मरुः केशो प्रलवो मरुकटकः रिष्टः पुलोमा शरभः शंबरो दुंदु
भिश्च यः इल्वलो नमुचिर्भौमो वातापी धेनुको बलिः मयो वृत्रो बलो धुधुर्मधुकैटभकालजित एते पाँडा दयो दैत्या प्रा
धान्येन निरूपिताः दारुणाभिजनाः सर्वे सन्नद्धाश्चोद्धतध्वजाः रूपतो वर्णतश्चैव ध्वजास्तेषां पृथक् पृथक् प्रत्य
दृश्यं तराजं द्रज्वलिता इव पावकाः कांचनाः कांचनापीडाः कांचनस्रगलंकृताः पताका विविधैर्ध्वजैर्लक्षणा
न्विताः नीला पीता सितारक्ताः कृष्णा स्तोः पंच रणिकाः नेत्रपटपटी सूत्रा कृतबहुलकर्बुराः पताकाः कांति
तरलानर्तक्य इव शोभना ततो हलहला एव चक्रुस्तदानवोत्तमाः प्रस्फालयंतः पणवान् भेरी झल्लरगोमुखान् वाद
यंत्या न कानन्ये शंखान् डमरुडिंडिमान् एवं विधे समाजं तां भवानीं दैत्यनायकाः समाजमुः शरैः शूलैः परिधैः श
क्तो मरुः त्रासिभिर्मुद्गरैः कुतैः शतश्रीकूटमुद्गरैः साहन्यमाना रोषेण ज्वालसमरोविका सिंहा रूढा द्रुतदेवी र
णमध्ये प्रधाविता आच्छिद्य चिह्नानि तदा ध्वजान्ना विधास्तथा बलात्कारेण दैत्यानां मुन्मथ्य समरे रुषा चिह्न
कानि ददौ तुष्टा देवेभ्यः शीघ्रचारिणी सुरैरपि गृहीतानि जयदेवीति वादिभिः त्रिविकासाभ्युशंरुष्टा तेषां च क्रेक्षात्का

ब्र० २०
पौष०
९

यं कालरात्रिदानवानामारीवनिपपातसा जीवितानिचजग्राहदैत्यानां देवनंदनाः अथरक्तासुरं कंठे गृहीत्वा पा-
त्यभूतले देवीजघानतीक्ष्णेन त्रिशूलेन भृशं हृदि सभिन्नहृदयो मायाश्चक्रे दैत्यः सुदारुणः तथापि देव्या सहतः
पपात समरे सुरः देवतान् सुरान्जित्वा तत्र वज्रपुरे द्रुतम् ददृशुस्तोरणप्रांते लंबमानान् महाध्वजान् यात्रां चक्रुः
सुराहृष्टानवम्यां ध्वजचिह्नितां अतोद्यापीह भूपालैर्जयलब्धैः श्रियान्वितैः उपोष्य तेन रैर्भक्त्या नारीभिरपि पांडव-
युधिष्ठिर उवाच कीदृग्विधानं तस्यास्ति नवम्या ब्रूहि मे प्रभो सरहस्यं समंत्रं चतुष्यते येन चंडिका श्रीकृष्ण उवाच ।
पौषस्य शुक्लपक्षे वानवनीं परिसंश्रुता तस्यां स्नात्वा शुभैः पुष्पैर्चनीयाहरेः स्वसा साकुमारी भगवती सिंहस्थानंद-
दायिनी ध्वजान्नानाविधान्कृत्वा पुरतस्तांश्च पूजयेत् मालतीकुसुमेदीपैर्गंधधूपविलेपनैः बलिभिः पशुभिर्मैध्वैः
सुरामांसस्त्रगंबरैः दधिचंदनचूर्णैश्च भक्ष्यैश्चान्निपाचितैः मंत्रेणानेन कौंतेय ब्राह्मणांश्चैव पार्थिवः इंद्रो भगव-
तीं कृष्णां विश्वस्य जगतो हितां सर्वदुःखसंयमनीं ग्रहनक्षत्रमालिनीं प्रपन्नो हं शिवाराविंभद्रे पारमसीमहि सर्व-
भूतपिशाचेभ्यः सर्वसत्त्वसरीसृपैः देवेभ्यो मानवेभ्यश्च भयेभ्यो रक्षमांततः ततश्चारोपयेद्राजन्देवीनां भवने ध्व-
जान् भोजयितुं कुमारीश्च प्राणिपत्यक्षमापयेत् उपवासेन कुर्वीत एकभक्तेन वा पुनः भक्त्या भूपालयेचास्य भक्तिस्ते-
षां गरीयसी एवं ये पूजयिष्यन्ति ध्वजैर्भगवतीं नराः तेषां दुर्गा दुर्गमार्गे चौरव्यालाग्निसंकटे रणे राजकुले गेहे बुद्धमध्ये
स्थले जले रक्षां करोति स ततं भवानी सर्वमंगला अस्यां वभूव विजयो नवम्यां पांडुनंदन भगवत्यास्तु ते नैषानवमी-
सततं प्रिया धन्या पुण्या पापहरा सर्वोपद्रवनाशिनी अनुष्ठेया प्रयत्नेन सर्वान् कामानभीप्सितान् ॥ देव्यर्चना हि-
तमतिर्मनुजानवम्यां दुर्गाग्रहे ध्वजवरानवरोपयेद्यः कामानवाप्य मनसोऽभिमतान् प्रकामं देहं विहाय समुपैति च-
वीरलोकम् इति भाविष्योत्तरे पौषशुक्लाध्वजारोपदुर्गानवमीव्रतम् ॥

भवेत् जन्मांतरेणास्यफलं भविष्यतिविरूपिता सयमर्त्येवतीर्णाहि गोपकस्यगृहे शुभा सत्यभामाविरूपा-
 क्षाविरूपदशनातथा कर्णनासातिविकृतासंजातातत्प्रभावतः पाणिपादकटिग्रीवंसर्वैरूप्यलक्षणं तत्रग-
 च्छमहाप्राज्ञसतेकन्यांप्रदास्यति श्रीकृष्णउवाच विरूपवदनां ब्रह्मन्कथं द्रक्ष्यामि नित्यशः कांगतिवैगमिष्या-
 मितं विवाहकुरूपिणीम् नारदउवाच रुक्मिण्यास्तु प्रसादेन शापान्मुच्येत तत्क्षणात् उत्तमं प्राप्स्यते रूपं सौ-
 भाग्यं परमं सुखम् देवक्याश्च प्रसादेन धर्मकामार्थसिद्धये एवं भविष्यति तव संबन्धो विहितः सुरैः त्वया च ना-
 न्यथा कार्यं गुरुणां वचनं महत् माता गुरुतरा भूमेरिति वेदेऽपुगीयते ईश्वरउवाच एवमुक्ता महादेवि नारदस्त्रिदि-
 वंगतः कृष्णोऽपि मातरं प्राह वैवाह्यां हि विधीयते विवाहिता च सानेन वेदोक्तविधिना ततः आनीय स्वगृहं मातुर्द-
 र्शयानासतां वधूं पश्याद्यवचनं भामा परिणीता शुचि व्रता निर्वृत्तिपरमांगच्छप्रसादपरमाभव इत्युक्ता वीक्ष्यतां
 कृष्णः प्रणिपत्य तु मातरं जगामाकृतकार्याणां करणाय महाबलः तां दृष्ट्वा देवकी माता वभौ दुःखाधिकाभृशं इयं
 विरूपाविकृतकथं भर्तास्ति गोपिता चितामवाप महतीमंतरुद्विग्नमानसा कस्यापि नाच चक्षेथा विरूपं तच्छरीरजं
 अयकास्मिस्तुकाले तुरुक्मिणी तु समागता नमस्कृत्य ततः पश्चात् संस्पृष्ट्वांघ्रियुगंतथा उवाच प्रसृतं वाक्यं भक्तियु-
 क्तं शुभावहं अथाहं द्रष्टुमिच्छामि सपत्नीं कृष्णवल्लभाम् शीघ्रं तां दर्शयामि प्रसादं सुविधीयताम् । देवक्युवाच ॥
 शुश्रूह्यहं ते सुभगे ममापि वचनं कुरु पूर्वमाचरितं सुभ्रूसुरूपाद्वादशी व्रतं संप्रयच्छसि चेत्तस्यै दर्शनं ते भविष्यति रुक्मि-
 ण्युवाच कष्टेन क्रियते धर्मो व्रतं चापि सुदुष्करं कथं तस्यै प्रयच्छामि फलं देवैः सुदुर्लभं देवक्युवाच अर्द्धं प्रदीयता-
 मस्यै तद्वदमयवा पुनः पंचमांशमथो षष्ठोऽष्टांशमथापि वा रुक्मिण्युवाच सुरूपाद्वादशी पुण्यं तिलार्द्धमपि नोत्स-
 हे किंपुनः षोडशांशं तु सपत्न्यां दुष्टचेतसि एवमुक्ता जगामाथ मंदिरं संवशु पुनः प्रयच्छ कृष्णं सा प्रणिपाति न-

ब्र० र०
पौष०
६

वैरुषा देवपृच्छामिचैवोक्तं न तु शोषिममप्रभो कथं पश्यामि तां सातर्न वोढां कृष्णवल्लभाम् श्रीकृष्ण उवाच श्रद्धाज्ञया
पश्य सुभ्रु विरूपांतां सुमध्यमां विरूपश्रवणाक्षीं तां कुरूपां विकृताननां अदृष्टवै वित्र्यकृतरूपमस्यानसंशयः ततः
सा देवकी तां तु सत्यभामां ब्रवीद्वचः सपत्नी गच्छ सुश्रेणि स्वरूपं दर्शयस्व च यथा ते सुप्रसन्ना स्यात् तथा कुरु मम श्रुषे श्रु
त्वैव सत्यभामा सागता रुक्मिणि मंदिरं प्रणम्य सुकुमारांगी मस्तौ पीत्वा प्रणयेन सा नादर्शयस्व मुखं तस्य गूढा स्या विकृता
नना प्रार्थयामास तां सुभ्रू सुरूपा द्वादशी व्रतं तिलाद्वोपाश्च पष्टांश देहि मे सेवका स्म्यहं इत्युक्ता बहुशः सापि
सपत्न्या न ददौ फलं तदा पलायिता गच्छद्गृहं दत्त्वा कपाटकं रुदंती रोदन गृहे निगूढा वस्थिता भवत् समागतारु
क्मिणी सा तन्मुखा लोकनेच्छया नोद्घाटयति सा द्वारंतिरस्कारेण शोचति रुक्मिणी सा तु सत्यभामा शुचिस्मितां
एकामप्याहुतिं देवि देहि भीष्मकनंदिनि अर्द्धाहुतिमथो देहि तदा स्यं दर्शयाम्यहं सपत्नी त्वं न जानामि तवाहं से
विका स्म्यहं व्रतात्तिलफलं देहि यद्यस्ति महिसौ हृदं रुक्मिण्युवाच कोयं मतिभ्रमस्तेयं सुरूपा द्वादशीं प्रति ति
लाहुतिं प्रयच्छामि उद्घाटय कपाटकं इत्युक्ता त्वरितं स्नात्वा दत्त्वा ह्येकां तिलाहुतिं तस्यामेव प्रदत्तायां रूपेणास्या
धिका भवत् तां दृष्ट्वा विस्मयपरा पप्रच्छ दयिता हरेः ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ कथ्यतां मम काहित्वं किमर्थ
मिह चागता ॥ सत्यभामोवाच ॥ तवाहं भगिनी भद्रे कृष्णे नोढास्मि धार्मिके सत्यभामेति मे नाम न मामि
चरणौ तव इति श्रुत्वा तु वचनं विस्मयोत्फुल्ललोचना नोवाच किल चार्वंगी चिंता मापमहत्तमां अपश्य ह्ययमाने
वसुरूपा द्विस्मिता भवत् एतस्मिन्नेव काले तु वागुवाचा शरीरिणी व्रतदानप्रभावेन सत्यव्रतपरायणा सु
रूपा द्वादशी पुण्या देवानामपि दुर्लभा पार्वत्युवाच कर्मणा केन कर्तव्या किमाचारं वदस्व मे नियमं होमदानं च
प्रसादं मे विधीयताम् श्रीईश्वर उवाच पौषमासे तु संप्राप्ते पुण्य ऋक्षं यदा भवेत् तस्यां रात्रौ संयता त्मा ध्यात्वा विष्णुं

सनातनं श्वेतागौरैकवर्णाया तस्याग्राह्यतुगोमयं अंतरिक्षात्तुपतितं शुचिर्मौनमवस्थितः तस्य कृत्वद्दुती
 नांतुशतमष्टोत्तरतिलैः प्रतीक्षेद्वादशीकृष्णामुपवासपरायणः स्नात्वा नद्यांतडागे वा विष्णुमेवाथ चिन्तयेत् इति
 संपूज्य विहितैः पुष्पधूपैः सदीपकैः नैवेद्यं तिलमिश्रं तुफलानि विविधानि च नमः परमशान्ताय विरूपाक्ष नमोस्तु
 ते सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते एवं संपूज्य देवेशं कुर्याद्दोमं समाहितः आवाह्य देवं लक्ष्मीशं होमये
 द्दोमयाहुतीः शतमष्टाधिकं चैव तिलान्वयाहति संयुतान् सहस्रशीर्षा मंत्रेण हृदि ध्यात्वा जनार्दनं लक्ष्मीयुक्तं
 शंखचक्ररक्ताब्जगदाधरं होमांते कारयेच्छा द्वैवैष्णवं द्विजसत्तमैः दत्त्वा च भोजनं तेभ्यो नत्वा दत्त्वा च दक्षिणां ध
 र्मश्रवणसंयुक्तं जागृयित्वा ततो निशां तत्सर्वं वैष्णवी मूर्तिं विप्राय प्रतिपादयेत् मंत्रहीनं भक्तिहीनं सर्वतत्रक्षमा
 पयेत् श्रीईश्वर उवाच एवं यः कुरुते देवि सुरूपाद्वादशीव्रतं नरो वा यदि वा नारी तस्य पुण्यं शृणुष्व मे दौर्भा
 ग्यं नश्यते तस्य अपि जन्मांतरा र्जितं अपि पापं सुसंपक्वं जायते कारणांतरात् तस्यापि नश्यते दुःखं वै रूप्यं तस्य ज
 न्मानि बंधुभिर्न च वै लोकेनेष्टैः सह वियोगिता जायते गोत्रवृद्धिश्च कीर्त्तिमान् जायते भुवि जातिस्मरणं माप्नोति पदं नि
 र्वाणमाप्नुयात् पठ्यमानमिदं भक्त्या यः शृणोति समाहितः पुण्यं प्राप्नोति स तत्स्वर्गलोके महीयते ॥

इति श्रीव्रतार्कस्कंदपुराणोक्तं सुरूपाद्वादशीव्रतम्

इदं च पौषमासे पुष्यनक्षत्रादारभ्य कृष्णद्वादशीपर्यंतं विधेयम् पौषकृष्णत्रयोदश्यां पक्षत्रयोदशीव्रतं कार्यम् पौषक
 णचतुर्दश्यां मासशिवरात्रिव्रतम् नान्यदत्र विशेषकृत्यम् पौषामायामर्द्धोदययोगसंभवः स च महाभारते एव मुक्तः
 अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेत् पौषमाघयोः अर्द्धोदयः स विज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहैः सम इति स च अर्द्धोदयः प्रायशो

ब० र०
पौष०
७

माघामाघमेवभवति पौषमाघयोः पौषमास्योर्मध्यवर्तिन्याममायांसंभवति नतुपौषामायामित्यर्थः इति य
त्काश्चिदायानकेरुक्ततदसत् उदपत्यनभिज्ञत्वाद्ग्रन्थकृतां सर्वत्रपुराणवाक्याभ्यामेवविरोधात् श्रवणस्यापिसं
भवोभतिथीनांहासवृद्ध्यायच्चोच्यते पातसंभवोनभवतिपूर्वपत्रिकास्वदृष्टत्वात् तदप्यसत् तिथिनक्षत्रयोगानांहा
सवृद्धिभ्यांतत्संभवविचारः केनरुध्यते शतावधिपत्रिकाणांस्थित्यासहस्रावधिपुपत्रिकासुक्कचिजातेतदज्ञातपुरुष
स्याभावात्संभवोर्गीकार्यएव पुराणवाक्यप्रामाण्यात् अन्यथानास्तिकत्वापत्तेश्चेतिसंभवसामंजस्यमिति नारदी
येप्यत्रामाकृत्यमुक्तम् पौषमाघचविप्रैर्द्रपितृश्राद्धंफलाधिकं अमायांकर्णपातार्कयुक्तायांतुगयाधिकमिति अथ
पौषशुक्लप्रतिपदाकृत्यम् नारदीये पौषशुक्लप्रतिपदिभानुमभ्यर्च्यभक्तिरएकभक्तव्रतोमर्त्योभानुलोकमवाप्नुयात्
पौषशुक्लद्वितीयापितत्रैवोक्ता पौषशुक्लद्वितीयायांगौरीशृंगोदकमार्जनं सर्वकामप्रदंन्दणामस्तेबालेंदुदर्शनम्
योर्यदानेनबालेंदुहविष्याशीजितेन्द्रियः पूजयेत्साध्यमुदितधर्मकामार्थसिद्धिदं अत्रारोग्यव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे
पौषशुक्लद्वितीयायांगवांशृंगोदकेनतु स्नात्वाशुक्लांवरौभत्वासयैत्वस्तमुपागते बालेंदोःपूजनंकार्यं गंधमाल्या
नुलेपनैः आहारंगोरसंप्राय मधः शयीनिशानयेत् एवंप्रतिमासशुक्लद्वितीयासुबालेंदुपूजनम् वर्षातिमार्गशी
र्षेबालेंदुपूजनंकृत्वोद्यपेत् वासांसिरसकुंभचकांचनंतुद्विजातये दत्त्वातुपूर्ववद्भुक्ताव्रतपारंगतोभवेत् व्रतेननिनध
भृङ्गोरोगमवध्यपोहति सौभाग्यमाप्नोतितथापुष्टिचमनुजोत्तम कामंसचाप्नोत्यथैकनिष्ठयशस्तद्वाग्यप्रचुरंचधर्म
अभ्यासतस्तस्यसमस्तकामान्नरस्तथाप्नोत्यथवाचनारी इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तं पौषशुक्लद्वितीयायामारोग्यव्रतम्
पौषशुक्लतृतीयायांब्रह्मगौरीव्रतम् नारदीये पौषशुक्लतृतीयायांब्रह्मगौरीव्रतंचरेत् पूर्वोक्तेनविधानेनपूजयित्वाद्वि
जोत्तमं ब्रह्मगौरीप्रसादेनमोदतेब्रह्मसंगतेति गौरीपूजनं ब्रह्मपूजासहितमित्यत्रविशेषकृत्यं पौषशुक्लचतुर्थ्यां

लुपको नाम पापिष्ठो वस्त्रहीनस्तु दुःखितः पीडयमानस्तु शीतेन हरि वृक्षसमीपतः न निद्रानसुखं तस्य मृतप्राय इ-
वाभवत् ताडितो दंशकैस्तोत्रैरेव नीतानि शाखिला प्रातःसूर्योदये जातेन लेभे चेतनां तदा लुपको गतसंज्ञस्तस्य फ-
लायां दिनेतिथौ रवौ मध्यगते चैव संज्ञालेभे न लुपकः इतस्ततो विलोक्याथ चोत्थितः कष्टतः श्वसनस्खलत्पद्भ्यां प्रच-
लितः स यावत्संचरन् छनैः वनमध्ये गतस्तत्र क्षुत्तृषा पीडितो भवत् न शक्तिर्जीवघाते स्य लुपकः स्य दुरात्मनः फला-
दिभूमिपतितान्याजहार स लुपकः यावत्स आगतस्तत्र तावदस्तमगाद्रविः किं भविष्यत्युवाचेति विललापाति दुः-
खितः फलानितानि सर्वाणि वृक्षमूलेन्यवेदयत् प्रत्युवाच फलैरेभिः प्रीयतां भगवान् हरिः उपविष्टो लुपकश्च
न निद्रालभते निशि रात्रौ जागरणं मेने भगवान् मधुसूदनः फलानां पूजनं मेने स फलायां तिथौ ब्रतं इति कृत्वा
लुपकस्तु तदकस्माद्गतोत्तमं तेन व्रतप्रभावेन प्राप्तं राज्यमकंटकं पुण्येन स फलायास्तु यथा प्राप्तं तथा शृणु रवेरुदयवे-
लायां दिव्यो वाज्याजगाम ह दिव्यवस्तुपरीवारो लुपकस्य समीपतः तस्यै स तुरगो राजत्वा गुवाचा शरीरि-
णी प्राप्नुहि त्वं नृप सुतराज्यं निहतकंटकं वासुदेव प्रसादेन स फलायाः प्रसादतः पितुः समीपं गच्छ त्वंकुरुरा-
ज्यमकंटकं तथेत्युक्त्वा त्वसौ तत्र दिव्यरूपधरो भवत् कृष्णो मतिश्च तस्यासीत् परमा वैष्णवी तथा दिव्याभरण-
भूषो सौ तातं ज्ञत्वा स्थितो गृहे वैष्णवाय तदा दत्तं पित्रा राज्यमकंटकं कृत्वा राज्यं तु तत्रैव वर्षाणि सुवहून् यपि रति-
वासरसंलीनो विष्णुभक्तिरतः स दामनो ज्ञास्तस्य पुत्रास्तु दाराः कृष्णप्रसादतः पश्चाद्राज्यमसौ लुक्ता पुत्रे राज्यं स-
मर्पयत् वनगतः संयतात्मा विष्णुभक्तिपरायणः साधयित्वा तथात्मानं विष्णुलोकं जगाम ह गतः कृष्णस्य सान्नि-
ध्ये यत्नगत्वा न शोचते एवं वै प्रकुर्वीत स फलेकादशी व्रतं इह लोके यशः प्राप्य त्रंते मोक्षमवाप्नुयुः धन्यास्ते मान-
वा लोके स फलायां उपोषकाः तेषां च जन्मसफलमेव मे वनसंशयः पठनाच्छ्रवणाद्वापि करणाच्च विशांपते राजसू-

ब्र० र०
पौष०
४

यफलं यस्मात्सदा प्राप्नोति मानवः इति पद्मपुराणे पौषकृष्णसफलैकादशीव्रतम् * ॥ अथ पौषकृष्णद्वादश्यां संप्रा-
प्तिद्वादशीव्रतम् श्रीकृष्ण उवाच कृष्णपक्षे तु पौषस्य संप्राप्ताद्वादशीं शृणु यामुपोष्य समाप्नोति सर्वानेव मनोर-
थान् पाषंडादिभिरालापमकुर्वन् विष्णु तत्परः पूजयेत्प्रयतो देवमेकाग्रमतिरच्युतं पौषादिपारणामासैः षडभिर्ज्ये-
ष्ठांतकं स्मृतं प्रथमे पुंडरीकाक्षं नाम कृष्णस्य गीयते द्वितीये माधवाख्यं विष्णुरूपं तु फाल्गुने पुरुषोत्तमाख्यं चतुर्दशं पंच-
मे प्यच्युतेति च षष्ठे जयेति देवस्य गुह्यं नाम त्रकीर्तितं पूर्वेषु षट्सु मासेषु स्नानप्राशनयोस्तिलाः आषाढादिषु मासेषु पं-
चगव्यं प्रकीर्तितं स्नानं च प्राशनं चैव पंचगव्यं तादृश्यते पूजयेत्पुंडरीकाक्षं पुनस्तैरेव नामभिः प्रतिमासं च देवस्य
कृत्वा पूजां यथाविधि विप्राय दक्षिणां दत्त्वा श्रद्धाधानः स्वशक्तिः पारणे चैव देवस्य प्रणम्य भक्तिपूर्वकं एवं संव-
त्सरस्य अतिथिदभिप्रेतमात्मनः धेनुवस्त्राहिरण्यं च धान्यं भाजनमासनं शक्त्या वा ब्राह्मणो दद्यात्केशवः प्रीयतामिति
एतामुपोष्य विधिवद्विष्णुप्रीणतत्परः सर्वान् कामानवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते यतः सर्वमवाप्नोति यद्यदिच्छति
चेतसा ततो लोकेषु संप्राप्तिं द्वादशीं कीर्तितेति च कृताभिलषिता दृष्टा प्रारब्धा धर्मतत्परैः पूरयत्यखिलान्का-
मान् संस्मृतापि दिने दिने ॥ संप्राप्तिकामुपवसंति विचार्य सम्यक् ये मानवामनुजपुंगवविष्णुभक्ताः तेषां समीहित-
फलानि भवन्ति सम्यक्वासः सुरेश भवने भगवत्प्रसादात् ॥ इति भाविष्योत्तरे पौषकृष्णा संप्राप्तिद्वादशीव्रतं ॥ * ॥
अस्यामेव पौषद्वादश्यां स्वरूपद्वादशीव्रतम् ॥ नारदीये पौषस्य कृष्णद्वादश्यां स्वरूपव्रतमुत्तमम् दशम्यां वि-
धिवत्स्नात्वा गृहीयाद्गोमयं व्रती श्वेतायाश्चैकवर्णायाश्चंतरिक्षगतं द्विजं अष्टोत्तरशतं तनूपिडिकाः कल्प्यन् नारद-
शोपयेदातपे धृत्वा पात्रेताम्रेथ मृण्मये एकादश्यां सोपवासः समभ्यर्च्य विधानतः सौवर्णीं प्रतिमां विष्णोर्नि-
शायां जागरं चरेत् सुमंगलैर्गीतवाद्यैः स्तोत्रपाठैर्जपादिभिः ततः प्रभाते द्वादश्यां तिलपात्रोपरि स्थितां

अंबुपूर्णघटेन्यस्य पूजयेदुपचारकः ततोऽग्निं नवमुत्पाद्य काष्ठसंघर्षणादिभिः होमयेत्सतिलाज्यं च द्वाद-
 शाक्षरविद्यया वैष्णव्याथर्वपूर्णाचशतमष्टोत्तरं तथा भोजयेत्पायसैर्विप्रान्दत्त्वानत्वाविसर्जयेत् नरोवायदिवाना-
 रीव्रतकृत्वैवमादरात् लभतेरूपसौभाग्यं नात्रकार्यविचारणेति अथगुर्जराचारप्राप्तं स्वरूपद्वादशीव्रतम् श्रीई-
 श्वर उवाच पौषमासे तु संप्राप्ते पुण्यक्षंतु यदा भवेत् तस्यां रात्रौ संयतात्मा ध्यात्वा विष्णुं सनातनं श्रेतागौरैकवर्णा-
 या तस्याग्राह्यं तु गोमयं अंतरिक्षा तु पतितं शुचिर्मौनेव्यवस्थितः तस्य कृत्वा हुतीनां तु शतमष्टोत्तरं तिलैः प्रतीक्ष्य द्वाद-
 शीकृष्णामुपवासपरायणः स्नात्वा नद्यांतडागे वा विष्णुमेवाथ चिंतयेत् सौवर्णं तु हरिं कृत्वा रौप्यं वा भक्तिशक्तितः
 तिलपात्रोपरि स्थाप्य ततो विष्णुं प्रपूजयेत् इति संपूज्या विहितैः पुष्पैर्धूपैस्तु दीपकैः नैवेद्यं तिलमिश्रं तु फलानि वि-
 विधानि च नमः परमशांताय विरूपाक्ष नमोस्तुते सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणा ध्यानमोस्तुते इत्यर्घ्यमंत्रः एवं संपू-
 ज्य देवेशं होमं कुर्यात्समाहितः आवाह्य देवं लक्ष्मीं शं होमयेद् होमया हुतीः शतमष्टाधिकं चैव तिलान्वया हतिसंयु-
 तान् सहस्रशीर्षामंत्रेण हृदि ध्यात्वा जनार्दनं लक्ष्मीयुतं च मेघाभं शंखचक्रगदाधरं होमांते कारयेच्छ्राद्धं वैष्णवं
 द्विजसत्तमं दत्त्वा च भोजनं तेभ्यो घृतकुंभं च दक्षिणां धर्मश्रवणसंयुक्तं जागृयात्तु ततो निशां कृत्वा तु वैष्णवीं
 मूर्तिं विज्ञाप्य प्रतिपादयेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यत्कृतं क्षमस्व देव देवेश सर्वमेव समापय
 उमोवाच भगवन् प्रष्टुमिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो कथितव्यं प्रसादेन यद्यस्ति मयि सौहृदं व्रतेन केन चोपायं विरू-
 पत्वं प्रणश्यति सौभाग्यं चैव मतुलं प्राप्यते कस्य पूजनात् तन्मे कथय देवेश परमाभीष्टदायकं ईश्वर उवाच श्रूय
 तां परमं गुह्यं व्रतं पापहरं शुभम् सुरूपाद्वादशीनाम महापातकनाशिनी विरूपनाशिनी चैव सुरूपत्वप्रदायिनी-
 कुलवृद्धिकरी चैव सर्वसौख्यप्रदायिनी तच्छृणुष्व प्रयत्नेन कथ्यमानं मया नघे पुरा वै द्वापुरस्यां ते विष्णुर्दैत्यानि

ब्र० र०
पौष०
५

पूदनः अवतीर्णो मर्त्यलोके वसुदेवकुले किल तेनोढारुक्मिणीनामभीष्मकस्य सुतापुरा अत्यन्तरूपमुभगाप
तिव्रतपरायणा न हितस्याविना कृष्णः स्तोकमुद्वहते सुखं श्वश्रूश्च शुरयोः पादौ वन्दे सा पुनः पुनः केनापि कर्म-
दोषेन कुपिता विष्णुमातरः न प्रसादयति क्षिप्रमिति ज्ञात्वा तु देवकी कृष्णं प्रोवाच कुपिता यदि ते जननी ह्यहं तत
स्त्वया हि वैवाह्याकुलरूपगुणाधिका मद्वाक्यमन्यथा कर्तुं नार्हसि त्वंकुलोद्वह श्रीकृष्ण उवाच मायां तुरुक्मि-
णी त्यक्त्वा उद्वहेहं कथं शुभे यः परित्यजते भार्यामविह्वलशरीरिणीं संप्राप्नोति हि मन्दत्वं दौर्भाग्यं सप्तपौरुषं विरू-
पत्वमवाप्नोति न सुखं विन्दते क्वचित् व्याधिर्वाजायते लोकनिन्दनीयः स देहिनां इत्यहं देवि जानामि कथं कुर्यावच
स्तव देवक्युवाच सर्वेषामेव देवानां तीर्थादीनामपि ध्रुवं माता गुरुतरा पुत्रकस्तस्यावचनं त्यजेत् समवाक्यस्य
करणात् कथं पापिष्ठता भवेत् जननी पूज्यते तेन भार्या च यदुनन्दन श्रीकृष्ण उवाच परित्यजामिनो भीरुप्रिया
प्राणधनेश्वरी इति तूष्णीं पराभूतां मातरं प्रेक्ष्य केशवः चिंतयामास परमं कथं सौर्यं भवेदिति एतास्मिन्नेव काल
तु नारदो भगवानृषिः अभ्युज्जगाम सहसा विष्णुं संप्रेक्ष्य विस्मितं पूजितः परयाभक्त्या अर्घ्यं जग्राह नारदः उपविष्टो
यथान्याय्यं पृच्छन् पृच्छन्नामयम् नारद उवाच किं त्वं खेदं करोषीत्थं कथमुद्वेगकारणं किं न सिद्ध्यति ते भीष्टं त्यजेद्वेगं यदू-
त्तम श्रीकृष्ण उवाच मात्रानियुक्तो देवर्षे परिणेतुं द्विजोत्तम कन्यामुद्वहयिष्यामि सुरूपां कस्यचित्प्रभो नारद उवाच
श्रूयतामभिधास्यामि पूर्ववृत्तांतमादरात् लक्ष्मीयुक्तः पुरानाथः क्रीडमानो हि नन्दने तत्रागमत्स भगवान् दुर्वासा-
ऋषिसत्तमः अश्रुत्थानादिविधिना सत्कृतं ज्ञानमूर्तिना प्रेक्ष्य विभत्सरूपं तं देव्याहास्यं कृतं तदा सकोपेन महा-
तेजा वैश्वानरसमप्रभः शशाप लक्ष्मीं दुर्वासामुनिः क्रोधेन संयुतः हसितो हं त्वयामुग्धे आत्मनो रूपमीक्ष्य च विरू-
पाभवदुर्वृत्ते किं न ज्ञातो ह्यहं त्वया इत्युक्त्वा तया देव्या यथाशक्त्या प्रसादितः प्रसन्नो जगदेवाक्यं मच्छापो नान्यथा-

देवेशोद्विभुजातु उमासतीति चतुर्थीसंकष्टनाशनव्रतत्वेन मासचतुर्थीव्रतम् स्कांदे चतुर्थीदेवदेवोसौ पूज
 नीयः प्रयत्नतः कृष्णपक्षे विशेषेण नक्तंकुर्याच्च तत्प्रियमिति चतुर्थीगणपस्यचेति तिथिसामान्योक्तेश्च पंचम्यां तिथि
 पत्वेन नागपूजोक्ता नागानां स्वरूपं मात्स्ये नागाश्चैव तु कर्तव्याः खड्गखेटकधारिणः अधः सर्वाकृतिस्त
 पां नाभेरुद्धेतुमानुषी फणाश्च मूर्ध्नि कर्तव्या द्विजिह्वावाहवोसमाः असमाविषमाः अत्र षष्ठांस्कदपूजाव्रतम् ष
 ष्ठांपूजागुहस्यचेति तिथिसामान्योक्तेः सप्तम्यां भास्करचेत्युभयसप्तमीव्रतम् पौषकृष्णाष्टम्यामष्टकाश्राद्धं
 नारदीये अथ पौषासिताष्टम्यामष्टकाश्राद्धमिष्यते पितृणां तृप्तिदं वर्षकुलसंततिवर्द्धनमिति ब्रह्मपुराणे विशेषः
 पौषकृष्णाष्टकायांतु शाकैः श्राद्धं सुशोभनं वायुपुराणेपि पित्र्यां नंदाय मूलेस्युरष्टकास्ति स्रएवहि कृष्णपक्षे वरिष्ठा
 हि पूर्वाचैंद्रीविभावरी प्राजापत्याद्वितीयास्यात्तृतीया वैश्वदैविकी आद्यापूपैः सदा कार्या मांसैरन्यायथा तथा शा
 कैः कार्या तृतीया तु देयद्रव्ययुतो विधिः अन्वष्टक * पितृणां तु नित्यमेव विधीयते पद्मपुराणे च तस्यामेव शाकवि
 धानात् तदनयोर्विरोधे व्यवस्थाशाखाभेदेन हेमन्तांशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामन्वष्टका इत्याश्वलायनात् तत्र
 पूर्वद्व्यष्टकाश्राद्धं उत्तरदिनेषु चान्वष्टक्यं पूर्वद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः
 मावास्यष्टकास्ति स्रः पौषमासादिषु त्रिष्विति अत्राष्टमी अपराह्वयापिनी ग्राह्या पूर्वद्व्युः श्राद्धस्यान्वष्टक्यस्य
 चाष्टम्यनुरोधेन निर्णयः पूर्वद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः पितृभ्यो दद्यादपरद्व्युः
 श्रित्तमुक्तमृगविधाने एभिर्द्युभिर्जपेन्मंत्रं शतवारं तु तद्दिने अन्वष्टक्यं यदा शून्यं पूर्णं तां यातिसर्वथेति अशक्तौ त्वा-
 श्वलायनः अथाश्वोभूतेऽष्टकापशुनास्थालीपाकेन वा अनुदुहोयवसमाहरेदग्निना वा कक्षमुपोषदेषामेष्टकेति भक्ते-
 नष्टकः स्यादिति मार्गशीर्षादिषु मलमासे तत्रोष्टकानकार्या चतुर्णामिति ग्रहणादित्युक्तं नारायणवृत्तौ तथा काठकगृ-

ब्र० र०
पौष०
२

ह्यपि महालयाष्टकाश्राद्धोपाकर्माद्यपियद्भवेत् स्वष्टमासविशेषाख्यविहितं वर्जयेन्मल इति विष्णुपुराणे अन्नेन वा यथाशक्तिकालेस्मिन्भक्तिनम्रधीः भोजयिष्यति विप्राग्यानि त्यादि अत्राशक्तौ तत्रैव असमर्थोन्नदानस्य धान्यमाना-
यशक्तितः प्रदास्यातिद्विजाग्रैः स्वल्पामपि च दक्षिणां अत्राप्यसामर्थ्ययुतः करग्रावास्थितां स्तिलान् भक्तिनम्रः
समुद्दिश्य भुव्यस्माकं प्रदास्यति यतः कुतश्चित्संप्राप्य गोभ्यो वापि गवाह्निकं अभावे प्रीणयत्र स्माद्धक्तियुक्तः प्रदा-
स्यतीति एतासु श्राद्धाकरणे दोषोऽभिहितो वायुपुराणे यस्यैते प्रतिगच्छेयुरष्टकाभिरपूजिताः मोघस्तस्य भवे-
द्दोषो लब्धं चारस्य विनश्यति देवांस्तु दायिनीयांति तीर्थं गच्छत्यदायिन इति अत्र श्राद्धाकरणं विहितं वर्जये-
न्मले अस्यां रुक्मिण्यष्टमीव्रतम् तत्र कृष्णं रुक्मिणीं प्रद्युम्नं च पूजयेदित्युक्तम् इति रुक्मिण्यष्टमीव्रतम् इति प-
पकृष्णाष्टमीकृत्यम् * अथ पौषस्योभयपक्षनवमीकृत्यम् देवीपुराणे पौषमासे तु संप्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं-
जितोद्दिश्यः सत्यवादी कामक्रोधविवर्जितः पक्षयोर्नवमीं यत्नाद्भगवत्यै धृतादिभिः कृत्वा ध्यानं महापूजां चण्डिकायै-
प्रकल्पयेत् नैवेद्यं तंदुलप्रस्थं क्षीरयुक्तं नराधिप कुमारीभोजयेच्चाष्टौ विप्रान् भागवतांस्तथा कृत्वा पिमृण्मयी-
देवीनां मन्त्राचार्यैः पूजयेत् चतुर्भुजां शूलधरां कुंदपुष्पैः सगुग्गुलैः स्नानं कृत्वा तिलैर्विप्रैः स्तिलानां प्राशनं तथा
एवं संपूजयेदाय्यां तस्य पुण्यफलं शृणु सूर्यकोटिप्रतीकाशां विमानवरमास्थितः दौधूयमानश्चमरैः स्तूयमानः
सुरासुरैः गच्छेद्दुर्गापुरं रम्यं यत्रास्ते चण्डिका स्वयम् क्रीडते देवगंधर्वैर्यावदाभूतसंप्लवम् त्रिःसप्तकुलजैः
सार्द्धं भोगान्भुक्ता यथेप्सितान् पुनरेत्यभुवं वीरो राजा भवति भूतले यः पूजयेत् सदा पूज्यं भानुं सर्वार्थसि-
द्धिदं धृताभिपेक्षयः कुर्यादहोरात्रं च भास्करे कुम्भैर्नानाविधैर्द्रव्यैः पौषमासे समुद्यतः नृत्यगीतोपहारेण-
शंखवादित्रनिः स्वनैः कुर्याज्जागरणं देविप्रदीपाद्यैः सुशोभनैः वसेत्सूर्यपुरे श्रीमान्सूर्य तुल्यपराक्रमः

ग्रहणेविषुवेचैवपुण्येषुदिवसेषु च घृताभिषेकं कुर्यादिहोरात्रांशिवस्यतु सूक्ष्मधारेणभाण्डेनपुण्यमासेद्वि
 जोत्तम गीतनृत्योपहारेणशंखवादित्रनिःस्वनैः कुर्याज्जागरणंवापिप्रदीपाद्युपशोभितम् समस्तपापनिर्मुक्तःस
 महाकुलवर्द्धनःयुक्तःशिवपुरेश्रीमान्मोदतेशिववत्सुखी इतिपौषमासस्योभयनवम्योर्विशेषविधिः * अत्रदशम्या
 दशम्यामंतकस्येतिसामान्यनिर्णये धर्मराजपूजनंकार्यम् अथपौषकृष्णैकादशीसफलाव्रतम् नाददीये पौष
 स्यकृष्णैकादश्यांसफलांसमुपौष्यवै द्वादश्यामच्युतंप्राच्यवरैरेवोपचारकैः संभोज्यविप्रान्मधुरैर्विसृजेत्लब्ध
 दक्षिणान् एवंकृत्वाव्रतंविप्रसकलायाविधानतः भुक्तेहभोगानखिलानंतंविष्णुपदं व्रजेत् अथास्याः कथोच्यते
 युधिष्ठिरउवाच पौषस्यकृष्णपक्षस्यैकादशीकाभवेत्प्रभो किं नामकोविधिस्तस्या कोदेवस्तत्रपूज्यते एतदा
 चक्ष्वमेस्वामिन्विस्तरेणजनार्दन श्रीकृष्णउवाच कथयिष्यामिराजेंद्रभवतःस्नेहकारणात् तथातुष्टिर्नमेराज
 न्कतुभिश्चात्तदक्षिणैः यथामांतुष्टिरायातिएकादश्यांव्रतेनवै तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यंहरिवासरं पौषस्य
 कृष्णपक्षेतुद्वादश्याभवेन्नृप तस्याश्चैवातिमाहात्म्यंशृणुष्वैकाग्रमानसः आठिकाश्चैवभोराजन्नेकादश्यांभ
 वंतिहि तासामेवतुसर्वासांविकल्पनैवकारयेत् एकादश्यास्तथाप्यस्याःशृणुराजन्कथानकं अतः पर
 प्रवक्ष्यामिपौषेयाकृष्णद्वादशी लोकानांतिहितार्थायकथयामिविधितथा पौषस्यकृष्णपक्षेवैसफलानामनामतः
 नारायणोहंदेवोस्याः पूजनीयःप्रयत्नतः पूर्वेणविधिनाराजन्कर्तव्यैकादशीजनैः नागानांचयथाशेषःपक्षि
 णांगरुडोयथा देवानांचयथाविष्णुर्द्विपदांब्राह्मणोयथा यथाश्वमेधो यज्ञानांतीर्थानांजाह्नवीयथा व्रतानां
 चतथाराजन्नेकादशीविशेषतः तेजनाभरतश्रेष्ठममपूज्याश्चसर्वशः हरिवासरंसंस्कारवर्ततेयेजनाभृशम्
 सफलानामनामेति तस्याःपुण्यंशृणुष्वयत् फलैर्मापूजयेत्तत्रकालदेशोद्भवैःशुभैः नारिकेलफलैः शुद्धै

ब्र० र०
पौष०
३

स्तथावैवीजपूरकैः जंवीरैर्दाडिमैश्चैव तथा पूगफलैरपि लवंगैर्विनिमेषान्देस्तथासाक्षादिभिः फलैः पूजयेद्दे-
वदेवेशं धूपदीपैर्यथाक्रमं फलैश्च दीपदानं च विशेषेण प्रकल्पयेत् रा. मे. रा. तत्र प्रकर्तव्यं प्रयत्नतः
यावदुन्मीलयेन्नेत्रे तावज्जागर्तं योनिशि एकाग्रमानसो भूत्वा तस्य पुण्यफलं शृणु तत्समो नास्ति वै यज्ञस्तीर्थं
तत्सदृशं न हि तत्समं न व्रतं किञ्चिदिह लोके न राधिप पञ्चवर्षसहस्राणितपस्तप्तेन यत्फलं तत्फलं समवाप्नो-
तिसफलाया व्रतेन हि श्रूयतां राजशार्दूलसफलायाः कथानकं च पावतीति विख्याता पुरीमाहिष्मतीति च-
माहिष्मतस्य राजर्षेश्च त्वारश्चाभवन्सुताः तेषां मध्ये तु योज्येष्टः समहापातकैर्युतः परदारानुगामी च वैश्यासंगरतः
सदा पितुर्द्रव्यं सपापिष्टो नाशयंश्च मुहुर्मुहुः असद्वृत्तरतो नित्यं देवताद्विजानिंदकः वैष्णवानां च देवानां नित्यानिं-
दारतोत्रवै ईदृग्विधं तदा दृष्ट्वा पुत्रं माहिष्मतो नृपः लुपको नाम नान्नेतिकृतवानप्यमर्षितः राज्यान्निष्कासितस्तन-
पित्रा चैवापि बंधुभिः तस्यैव परिवारैस्तु त्यक्तो राज्ञो भयादिति लुपको पितदात्यक्तश्चितयामास एकलः किं करो-
मिक्कगच्छामित्यक्तः पित्रा च बंधुभिः इति चिंता परो भूत्वा मतिपापे च कारह त्पक्तो हं वांधवैः पित्रा राज्यान्निष्का-
सितस्तथा मया गंतव्यमेवाद्यहारण्ये गहने वने तस्माच्चैदं पुरं सर्वं लुठयिष्याम्यहं पितुः इत्येवं समतिकृत्वा लुठको
दैवयोगतः निर्जंगामपुरात्तस्माद्गतो सौ गहने वने जीवघातकरो नित्यं स्तेयद्यूतकलानिधिः सर्वं च नगरं तेन मुषितं पाप-
कर्मणा स्तेयकृन्नगरे तत्र गृहीतः पुरपालकैः तानुवाच सुतो हं वै राज्ञो माहिष्मतस्य च गृहीतोऽपि स तैर्भुक्तो राज्ञो माहि-
ष्मतो भयात् आमिषाहारकृन्नित्यं फलाहाररतस्तथा आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वामदेवस्य सन्निधौ अश्वत्थो विद्य-
ते तत्र जीर्णः सबहुवार्षिकः स चासीत् सर्ववृक्षाणां राजानारायणालयः तस्य मूले वसत्तत्र लुपकः पापकृत् परः गते व-
हुतिये काले पूर्वपुण्यप्रभावतः पौषस्य कृष्णपक्षे तु दशम्यां दिवसे तथा फलानि भुक्त्वा वृक्षाणां रात्रौ शांतेन यायतः

ब्र०र०
पौष०
१

॥ ओंस्वस्तिश्रीगणेशायनमः ॥ अथपौषमासकृत्यनिर्णयः ॥ धनुःसंक्रमेपराः
षोडशघटिकाः पुण्यकालः अत्रान्योविचारः संक्रांतिनिर्णयेद्रष्टव्यः अथपौषव्रतानि अत्रैकभक्तमुक्तं महाभा-
रते पौषेमासेतुकोतेयएकभक्तंसमाचरेत् सुभगोदर्शनीयश्चयशोभागीचजायते प्रासादभूषणादीनिगृहप्रावरणा-
निच नारायणस्यतुष्ट्यर्थंपौषेदेयानियत्नतइति वामनपुराणे विष्णुधर्मोत्तरे पुण्यमासंतदालभ्यएकभक्तेन-
यःक्षिपेत् शुश्रूषणपरः शूरो नरोगोजायतेनरः अथात्रशीलावाप्तिव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे वज्रउवाच भग-
वन्कर्मणाकेनशीलवान्पुरुषोभवेत् मार्कण्डेयउवाच आग्रहायण्यतीतायांसंप्राप्तेप्रथमेदिने पूर्ववत्पूजयेद्देवघृते-
नजुहुयाद्द्विजः घृतंद्विजेभ्योदद्याच्चघृतमेवनिवेदयेत् तिरात्रोपोषितः पौष्यांघृतमात्रेणवैद्विजः पूजयेच्चसुव-
र्णेन यथाशक्तिनराधिप कृत्वाव्रतंमासमिदंयथोक्तमासाद्यनाकंसुचिरंमनुष्यः मनुष्यमासाद्यचशीलवान्स्यात्
प्राप्नोतिपुष्टिचिरजीवितत्वम् इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तं पौषकृष्णप्रतिपदमारभ्यपौष्यंतशीलावाप्तिव्रतम् अत्रदा-
नविशेषोविष्णुधर्मोत्तरे पौषेकनकदानेनपरांपुष्टितथैवच पुष्पाणांचसितेदानंलक्ष्मीप्राप्तिकरंस्मृतम् फलानांचत-
थादानं कृष्णपक्षेमहाफलमिति देविपुराणोक्तंनक्तव्रतम् पौषेमासेतुसंप्राप्ते यःकुर्व्यान्नक्तभोजनं
जितेंद्रियःसत्यवादीकामक्रोधविवर्जितइति पौषमुपक्रम्यतीर्थविशेषो देवीपुराणे पौषेतुनर्मदापुण्यास्ना-
नदानादिकर्मणीति पौषकृष्णद्वितीयायां बृहस्पतिवारयोगेद्वितीयासामान्योक्तं विधिपूजनमुक्तं ब्रह्मपुराणे
बृहस्पतौद्वितीयायां विधिवद्विधिपूजनं कृत्वानक्तंसमश्नीयाल्लभतेभूमिमुत्तमां विधिर्ब्रह्मातस्यपूजनं गायत्र्या-
पौराणमंत्रेणवेति तृतीयायांतिथिसामान्योक्तंगौरीपूजाव्रतम् देवीपुराणे तृतीयायांयजेद्देवींशंकरेणसमन्वितां
कुंकुमागुरुकर्पूरमणिवस्त्रसुगंधकैःस्त्रग्गंधधूपदीपैश्चेत्यादि सौवर्णीतुउमाकार्याराजतःशंकरस्तथा चतुर्भुजस्तु-

Page No 9 to 26

S No I to 17

पौषमासप्रारम्भः